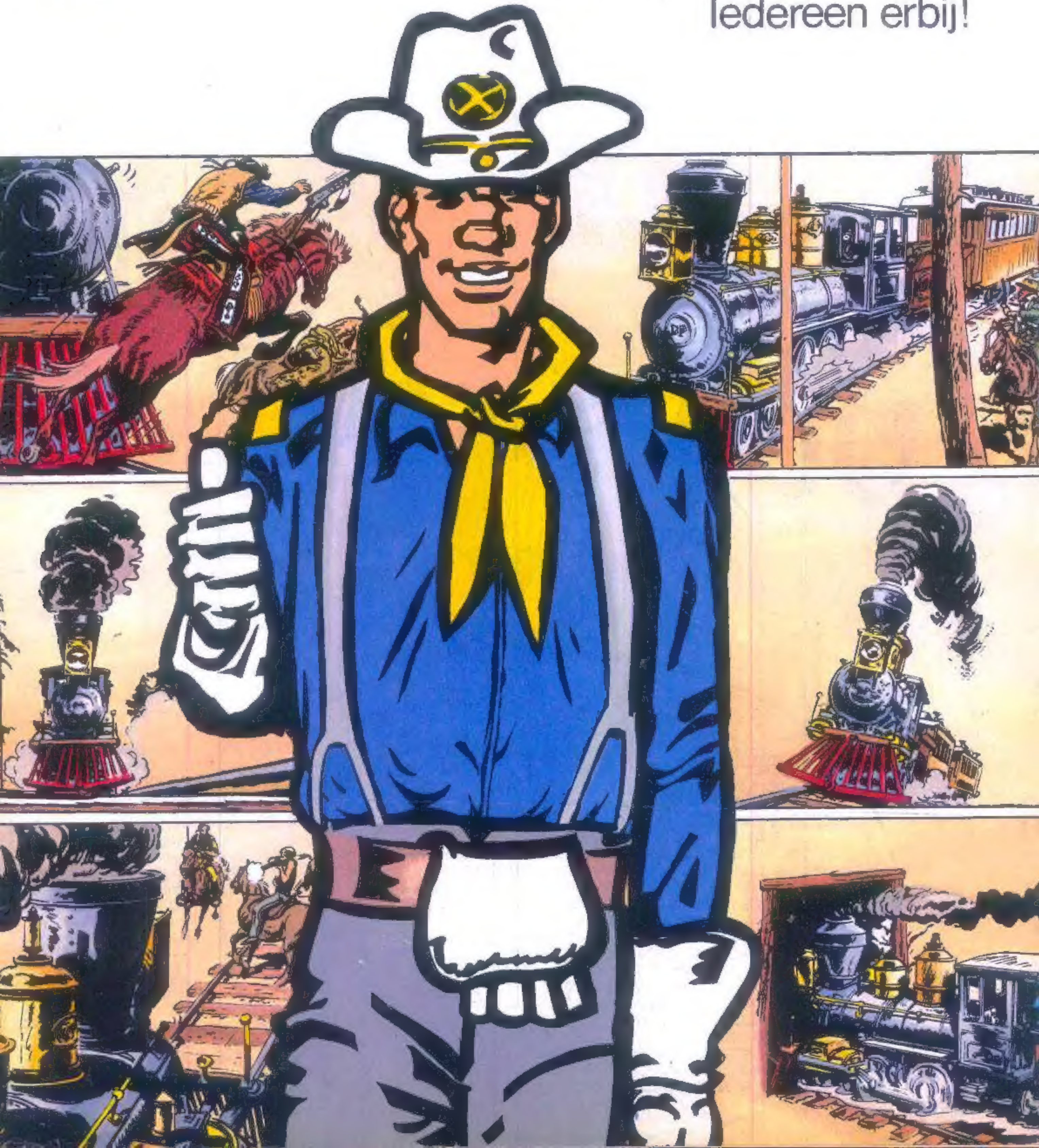
STRIPWEEKBLAD

pep

nr.9•20-26 februari 1971
prijs 65 cent

DENDERENDE ACTIE pag.16-17

Hij erbij!
Jij erbij!
Iedereen erbij!

DEZE WEEK:

HET IS NOOIT TE LAAT OM TE BEDENKEN DAT **pep** HET MEEST AANTREKKELIJKE STRIPWEEKBLAD VAN NEDERLAND IS, DAT DOOR IEDEREEN GELEZEN MOET WORDEN! **pep** IS ZELFS UNIEK WANT JE VINDT ER ASTERIX EN LUCKY LUKE IN EN ENGELBERT, DE PEANUTS EN OOK NOG EEN HELE SERIE STRIPVERHALEN VAN EEN JONGE VOORUITSTREVENDE GROEP NEDERLANDSE STRIPMAKERS ZOALS: DE ARGONAUTJES, BLOOK, AMBROSIUS, AGENT 327, RIDDER ROODHART, DAN TEAL, BANDONEON EN NIET TE VERGETEN ERWIN (VAN HANS KRESSE).
EN AL DEZE FIJNE STRIPVERHALEN KUN JE ALLEEN IN **pep** VINDEN!
ALSOF HET DAN NOG NIET GENOEG IS GEEFT **pep** JE WEKELIJKS EEN KEUR VAN DE BESTE STRIPS DIE OP DE INTERNATIONALE MARKT VERSCHIJNEN.
DAAROM, LEZERS VAN **pep**, IS HET NOOIT TE LAAT OM ER EEN **pep** ABONNEE BIJ TE WINNEN! DOE ALLEMAAL MEE, WANT HOE MEER ABONNEÉS **pep** HEEFT, HOE FIJNER **pep** WORDT! WAT JE MOET DOEN OM BOVENDIEN OOK NOG EEN VAN DIE VIJF MACHTIGE POSTERS TE KRIJGEN, LEES JE OP PAGINA 16 EN 17.

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Myrian Gianotten
Karel Kersten
Teus Verwey
Jan de Rooij
Rita Homan
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

**is een uitgave van DE GEILLUSTREERDE PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.**

Post voor

Anno 1918

Ik zou graag een Adler Touringcar uit ongeveer 1918 op de middenplaat willen zien, omdat ik aan mijn grootvader beloofd heb dit te proberen. Hij heeft er vroeger een gehad, ziet u, en u zou ons er een groot genoegen mee doen. Verder, ga zo door, Pep!

Eelco v.d. Klip, Pelze

Als we er een kunnen vinden die het fotograferen waard is.

John

Pep lees ik al een hele tijd, vooral om die ludieke, helemaal te gekke, alternatieve strips. Heel erg goed en origineel zijn de teksten bij interviews en popgroepen. Alleen de man die de Blanke Blues populair heeft gemaakt, heeft er nog nooit in gestaan, namelijk John Mayall. U doet met een uithaler van hem ontzettend veel Nederlandse Blues-fans een plezier!

Hans Jansen, Amsterdam

Als-ie weer eens een hitje maakt.

Bedorven

Naar aanleiding van de brief van André v/d Mortel uit Maarssen, vind ik dat z'n „bedorven" overdreven is. En dat „weerzinwekkende foto's" moet zijn: „goede foto's". En waar haalt hij de onzin van „langharige krijsers" en „behaarde en bebaarde niksnutten" vandaan? Met „beatgroepen eruit" ben ik het volkomen eens. Interviews moeten blijven want die zie je niet zo gauw in andere bladen!

Rob Noorlander, Haarlem

Onze foto's zijn weerzinwekkend goede foto's.

Paarden

Zou u een plaat met indiaans opgetuigde paarden of gewone paarden in Pep willen zetten? Blueberry vind ik een van de beste strips. Maar waarom moeten er popgroepen in, daar heb je toch speciale bladen voor? Toch is Pep een zeer goed blad!

Entshar van Lill, Wormer

PEP heeft vorige jaren een hele serie platen van paarden, getekend door Hans G. Kresse, gebracht.

Alstublieft

Goed dat er zo'n blad bestaat als Pep. Maar wat ik mis als ik de Peps lees... de Bee Gees. Geen woordje erover in Pep! Even een geheugensteuntje: in '67 kwamen ze in de Muziek Poll van niets op één! '68 was het jaar van de Bee Gees! Nummero één, hun elpee Idea, was de beste van 1968. En ga zo maar door. Alstublieft.

C. Nijkerk, Amsterdam

Even een geheugensteuntje: de Bee Gees stonden in PEP 2/1968.

pep postbus 497, Amsterdam

Complimenten

Mijn complimenten voor de strips van Rik Ringers, Roodbaard, Mick Tangy en Luc Oriënt. Maar Cocco Bill en Dan Teal zie ik liever gaan dan komen. En kunt u niet eens in plaats van beatgroepen zangers en zangeressen in Pep zetten? Die zijn er toch genoeg! Misschien kunt u wat schrijven over Roger Whittaker. Mijn dank voor de plaat over de Hearts of Soul.

J. Jonker, Hoogeveen

Naar een plaat van Roger Whittaker kun je voorlopig (op z'n Afrikaans) fluiten, maar we komen zeker met zangers en zangeressen.

Missen

Ik vind Pep een goed weekblad. Alleen verschrikkelijk jammer dat er niets over vracht- en marineschepen in staat. Vooral moderne schepen, ik mis ze erg. Dan Teal en „het maanvirus" moet eruit.

Jaap Veldman, Zaandam

Zij komen.

INHOUD

Strips
Asterix en de intrigant 4
Erwin, De geweldenaar 6
Dan Teal en het maanvirus 8
Michel Vaillant, Ridders van Königsfeld 10
Iznogoedh, Oase aan Zee 14
Prins Valiant, De strijd om Thule 18
Cocco Bill, Coltrush 20
Peanuts 23
Olivier Blunder 26
Roodbaard, De afrekening 32
Wellington Wish, Onze man in Tristan da Cunha 36
Blueberry, Het ijzeren paard 38
Ambrosius en de heksen 42
Lucky Luke, Apache Canyon 46
Informatie
The Flying Burrito Brothers 12
PEPplaat De Lappen 24
Jan Cottaar 30
Satire
PEPteam 2057 44
Kort verhaal
De Valstrik door Quint 28
Toetje
Puzzelen met Rik Ringers 22
Toet
HIJ ERBIJ! Hoe krijg ik zo'n schitterende poster? 16

OPLOSSING PUZZEL PEP 8

De woorden waren: hond, der — honderd; eend, ben — beneden; tulp taak — katapult; kei, tas — akties; bal, giro — balorig; pen, riet — pienter; kam, pen — kampen; bel, fa — fabel; nek, zin — zinken; pier, pa — papier; ren, lek — kleren; rat, eb — baret; bad, ar — baard; vos, toer — voorste; mot, ram — marmot; mol, mep — mompel; ster, ven — sterven; ton, been — betonen.
Het daaruit voortkomende gedicht: het kan me niet bommen, de kalief zal brommen.

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week of f 7,15 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785. **Girobetaling:** Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, A'dam. **Attentie:** zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille. **Agence for Canada:** Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

Asterix en

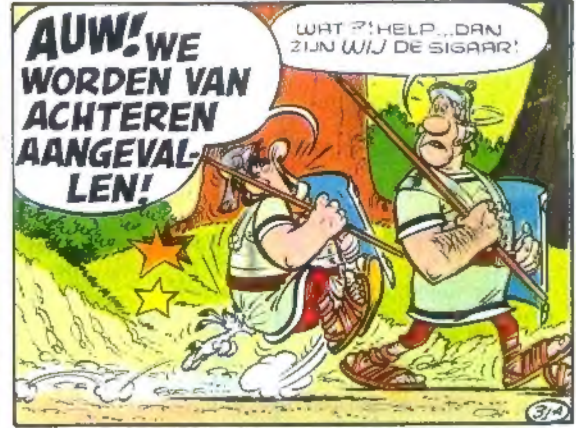
TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO
VERTALING: MYRIAN GIANOTTEN

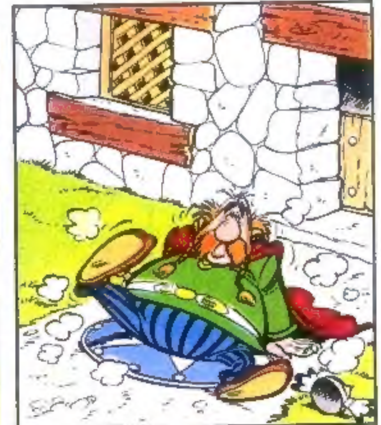

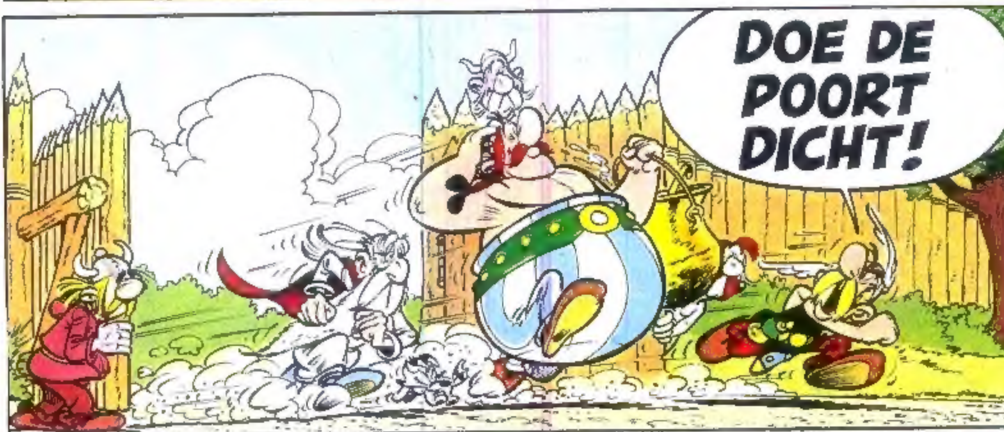
DE INTRIGANT

De Romeinen besluiten, nu onze helden hun dorp verlaten hebben, de Galliërs een definitieve nederlaag toe te brengen, maar...

WORDT VERVOLGD

Erwin

DOOR: HANS G. KRESSE

DE

GEWELDENAAR

Brochian die het goud en de sieraden van Ingrid gestolen heeft, moet het onderspit delven tegen Twicc. Dan komen de Saksers...

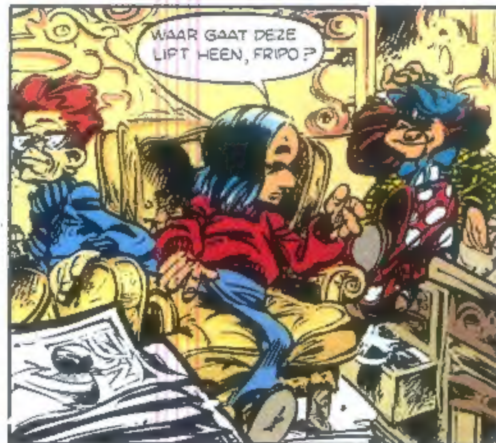

WORDT VERVOLGD

DAN TEAL

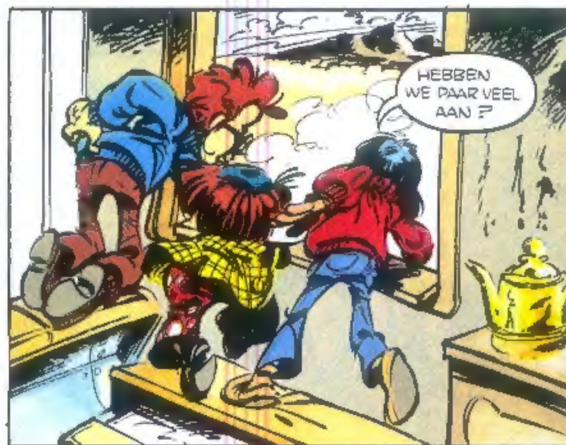
TEKENINGEN:
JOHNN BAKKER
SCENARIO:
GEO STAAD

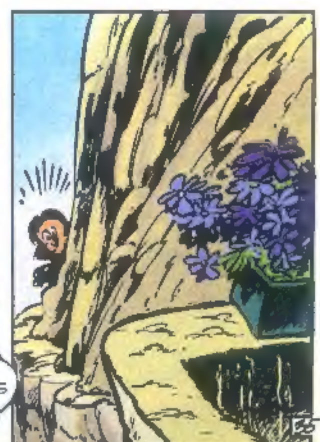

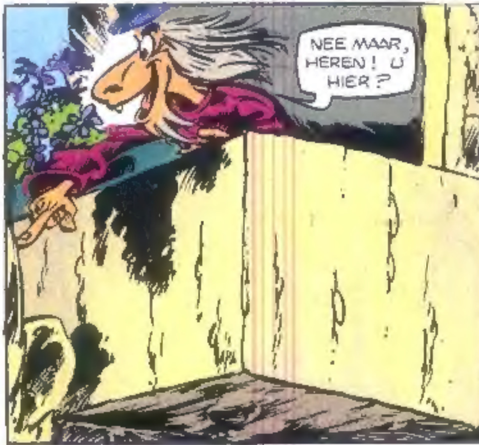

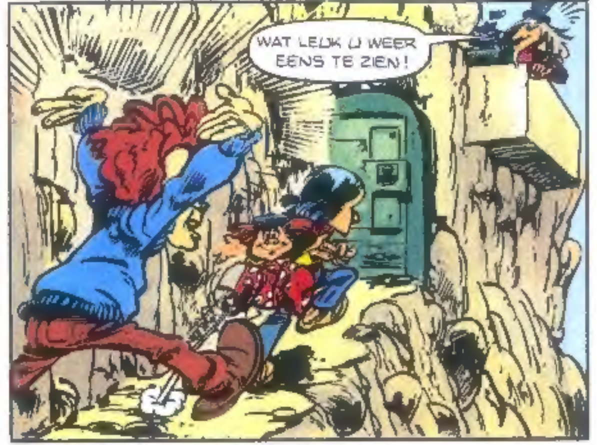

en HET MAANVIRUS

De bewoners van de geheimzinnige tuin openen de jacht op Dan Teal en Vergielje die via de directielift weten te ontsnappen...

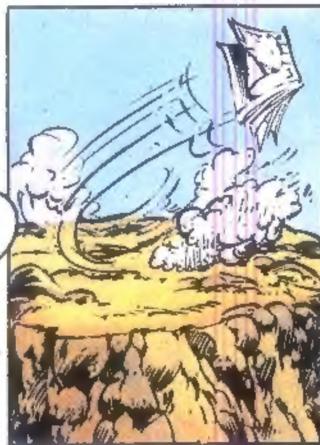

WORDT VERVOLGD

MICHEL VAILLANT

DOOR JEAN GRATON

de

ridders van Königsfeld

Michel is in het holst van de nacht opgestaan omdat hij ergens op de gang een zacht gekraak meende te horen. En dan opeens

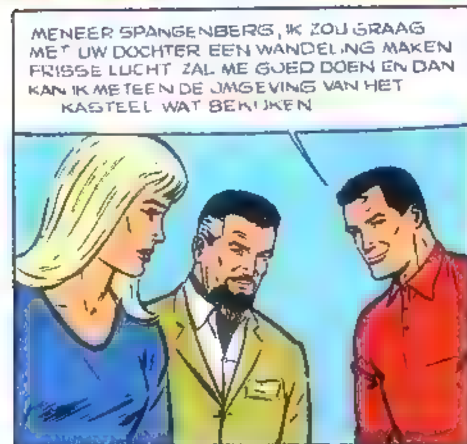

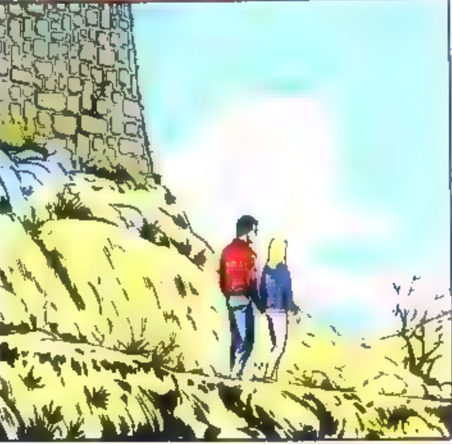

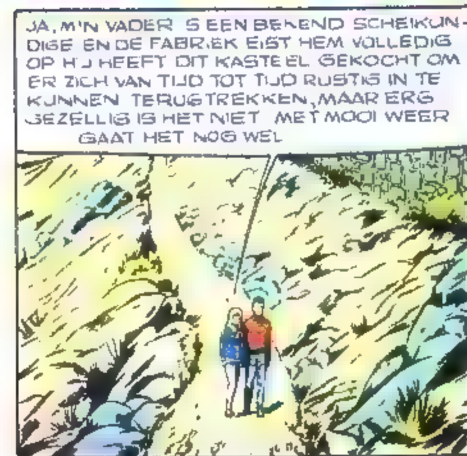

WORDT VERVOLGD

THE FLYING BURRITO BROTHERS

The Gilded Palace of Sin, het eerste album van The Flying Burrito Brothers, werd onlangs uitgeroepen tot de beste popproduktie van het jaar 1969. Wim Noordhoek, Peter Schroder, Elly de Waard en nog een zevental vooraanstaande popcritici zorgden ervoor dat de uit vijf man bestaande Amerikaanse formatie met ruime voorsprong op de Byrds en de Buffalo Springfield als eerste uit de bus kwam. Al is de elpee dan zo zoetjesaan een elementaire undergroundklassieker geworden, toch zijn er niet genoeg exemplaren van verkocht om de hitparade te bereiken. Stations als Veronica hebben de Burrito's altijd genegeerd met als gevolg dat de groep bij het grote poppubliek nauwelijks bekendheid geniet. Wie het over de Burrito's heeft, denkt natuurlijk direct aan de Byrds. Basgitarist Chris Hillman en drummer Mike Clarke zijn dan ook afkomstig uit de stal van Roger McGuinn. Over dit Byrds-opperhoofd kun je lezen in Pep 39-1970. Waarom braken ze met deze formatie?
Hillman: „We hadden indertijd een manager die ons bedroog. Zijn aanwezigheid was één van de voornaamste redenen van mijn vertrek. Bovendien werd ik doodziek van het Byrd zijn. Trouwens Roger zelf zag het ook allemaal niet meer zo zitten." Chris die McGuinn verweet dat hij alleen voor het geld doorging en de Byrds geen creatieve zaak meer vond, is nu een andere mening toegedaan. Over de laatste elpee van de Byrds, Untitled, is hij zeer te spreken. Tegenwoordig staan de Burrito's zelfs vaak samen met de Byrds op de planken en spelen dan oude succesnummers als Hickory Wind en You Ain't Going Nowhere. De vrede is dus weer getekend. Hillman, de pilaar waar de overige Burrito's op steunen, komt uit Rancho Santa Fe, een dorpje 200 kilometer landinwaarts van Los Angeles. Voordat hij bij de Byrds kwam, speelde hij mandoline bij de Scotsville Squirrel Barkers en de Golden State Boys, die later omgedoopt werden in de Hillmen. Bij de Byrds schakelde hij over op basgitaar en pas bij de vierde elpee sloeg hij aan het componeren. Z'n nummers en dan vooral het wanhopige Have You Seen Her Face, waren meteen al akelig goed. Voor The Gilded Palace of Sin leverde hij zes composities die hij samen met medeoprichter

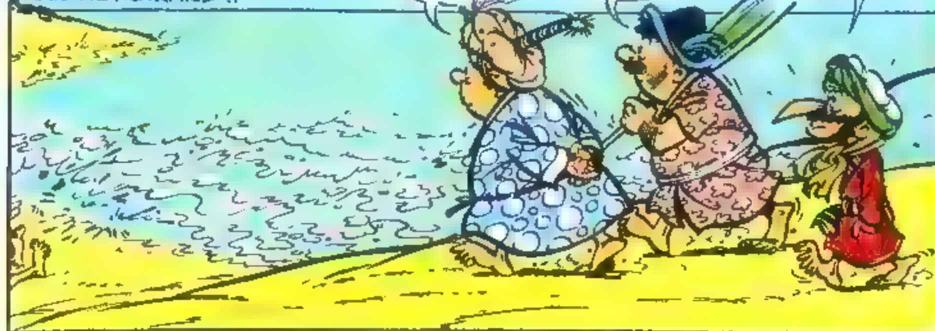
V.L.N.R.
Bernie Leadon
Sneeky Pete Kleinow
Mike Clark
Rick Roberts
en
Chris Hillman

Tekst: Jan de Rooij
Foto: Hans van Os

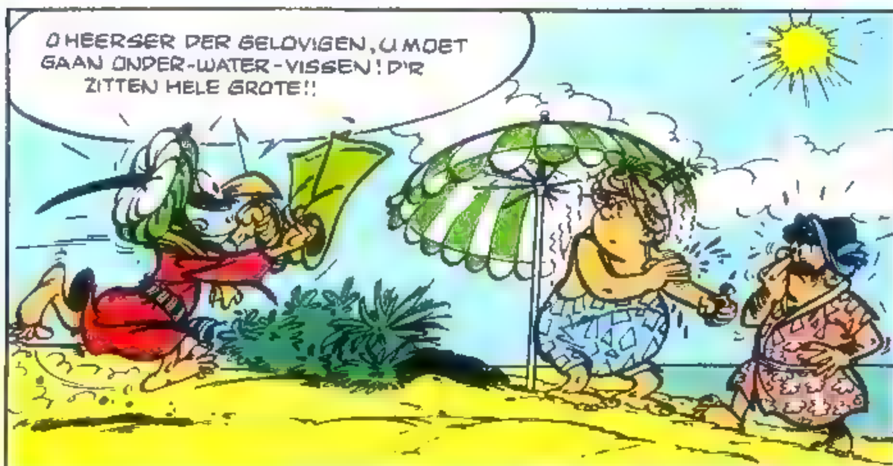
Gram Parsons schreef, waaronder het Sin City („This whole town is filled with sin, it'll swallow you in"). Met Sin City, de plaats der zonde, wordt Los Angeles bedoeld. Hillman: „Het is een stad waar alleen de rijke lui in tel zijn. Echt, het is er afschuwelijk, alles wat fijn was, is er verdwenen. De stad wordt beheerst door auto's en geweld. Als je er niet geweest bent, kun je je er geen voorstelling van maken. Wees blij dat je in Amsterdam woont."
Al hebben de Burrito's het dan niet erg op hun vaderland begrepen, toch is de muziek die ze voortbrengen typisch Amerikaans. De sound is opgebouwd uit electronic country, white blues en alle combinaties van deze muzikale elementen. „We brengen klanken voort die gelukkig maken en simpel zijn. Het is een soort liefdesmuziek, een sound die mensen samenbindt. De Burrito's bestaan alleen bij de gratie van de muziek, iets wat de meeste andere groepen niet kunnen zeggen," zegt Mike Clarke.
En dat is waar. De vijf houden niet van uiterlijk vertoon en gaan doorgaans gekleed in keurige corduroykostuums of tweed visgraatkolberts met bijpassend overhemd. De jongens kunnen het tegenwoordig samen goed vinden, al hebben ze dan de nodige wisselingen in de bezetting achter de rug, iets wat typisch des Byrds is. Momenteel maken naast Hillman en Clarke de volgende jongens deel uit van de groep: de 35-jarige Sneeky Pete Kleinow (steelgitaar), Rick Roberts (gitaar) en Bernie Leadon (gitaar, banjo). Gram Parsons is dus uit de gelederen van de Burrito's verdwenen. Hillman: „Na het motorongeluk dat hem is overkomen, is hij nooit meer de oude geworden. Hij voelde zich daarna niet meer op zijn gemak bij ons. Momenteel werkt hij aan een solo-elpee, samen met Ed Davis van Taj Mahal en Chris Ethridge, Chris is ook een oud-Burrito!
De tweede elpee van de Burrito Bros, Burrito Deluxe, is inmiddels minder enthousiast ontvangen dan de eerste, wat hem niet aan het materiaal ligt, maar voornamelijk aan de slechte produktie en mixage. De vijf zijn in januari aan de derde langspeler begonnen onder leiding van Terry Melcher, de producer van, hoe kan het ook anders, de Byrds. Zouden ze het hoge niveau van de eerste elpee weer halen?

IZNOGOEDH in

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: TABARY

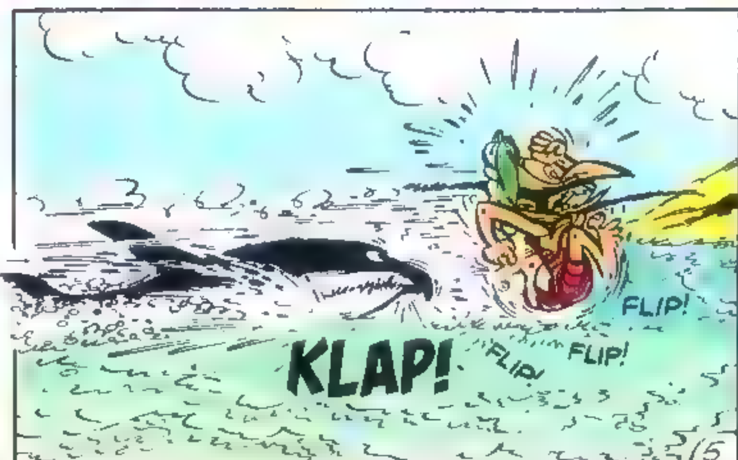

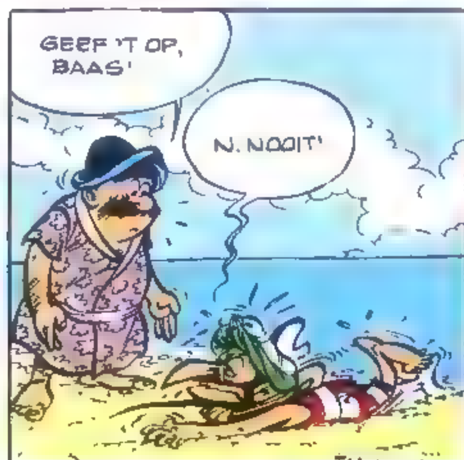

GEEN VISSEN!! WAT BETEKENT DAT, GEEN VISSEN!!!

OASE AAN ZEE

WORDT VERVOLGD

hij erbij +

HELEMAAL GRATIS!
NET ZOVEEL POSTERS ALS JE WILT!
ZELF UITZOEKEN! pep GEEFT VOOR ELKE NIEUWE ABONNEE
TWEE POSTERS!
ÉÉN VOOR JOU EN ÉÉN VOOR DIE NIEUWE!

JO SIFFERT

STARFIGHTER
KAÏ! KAÏ!
LET EENS OP HOE GROOT ZE ZIJN!

WAAR DOEN ZE HET VAN? ZO'N POSTER KOST ZEKER ZES GULDEN!
IK MAAK VIJF NIEUWE ABONNEES! DAT KOST ZE DAN
TIEN
POSTERS!

jij erbij + iedereen erbij!

MAAK EEN
pep
ABONNEE!

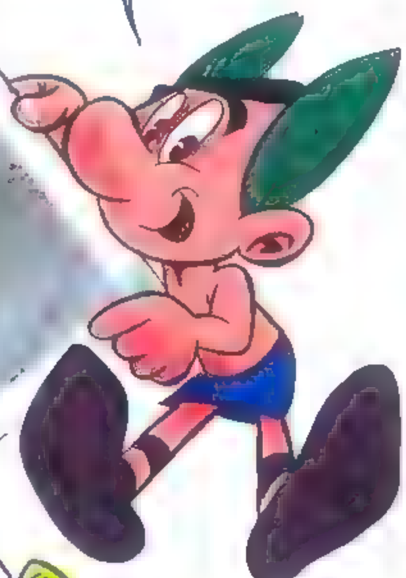

Prins Valiant

H.R. FOSTER

STRIJD OM THULE

VALIANT PROBEERT EEN LEGER OP DE BEEN TE BRENGEN OM SKOGUL DE KRANKZINNIGE TE WEERSTAAN, MAAR STEEDS KRIJGT HIJ NUL OP REKEST: *„WAAROM ZOU IK MIJN BEZITTINGEN IN DE STEEK LATEN EN VOOR KONING AGUAR GAAN VECHTEN? IK BEN OLE OLESON EN IK BLIJF HIER OM MIJN HUIS TE VERDEDIGEN"*

OVER HET MEER KOMEN BOTEN GEVAREN EN GARM DENKT DAT HET VLUCHTELINGEN ZIJN. *„IN DAT GEVAL HEBBEN ZIJ HAVE EN GOED VERLOREN,"* BEDENKT VALIANT, *„ZIJ HEBBEN NIETS TE VERLIEZEN, MAAR VEEL TE WREKEN. ZIJ KUNNEN ONZE EERSTE KRIJGERS ZIJN!"*

DE VLUCHTELINGEN BERICHTEN OVER EEN NACHTELIJKE AANVAL OP HUN NEDERZETTING EN OVER SCHREEUWENDE WOESTELINGEN, DIE VERMOORDEN AL WIE IN HUN WEG KWAMEN EN DE HUTTEN IN BRAND STEKEN. ZIJ GAAN OP VALIANTS VOORSTEL IN: *„WIJ WILLEN ALLES DOEN OM ONZE DODEN TE WREKEN"*

VAL KIEST HET HUIS VAN OLESON OM DE PLUNDERAARS TE BESTRIJDEN. EEN TWINTIGTAL BEDIENDEN EN HERDERS VAN OLE OLESON ZIJN VOOR DE VERDEDIGING BESCHIKBAAR, MAAR OMDAT DE VIJAND MINSTENS HONDERD MAN STERK IS, ZOEKT VAL ZIJN HEIL IN EEN LIST.

BIJ OLESONS HUIS LIGT EEN MEER, WAARIN HONDERDEN BOOMSTAMMEN DRIJVEN. VIA EEN SMAL KANAALTJE LOOST HET MEER ZIJN OVERTOLLIGE WATER IN EEN RIVIER DIE VOOR OLESONS HUIS LANGS STROOMT.

VALIANT GEEFT OPDRACHT IN HET KANAALTJE EEN DAM TE BOUWEN DIE HET WATER VAN HET MEER TEGENHOUDT. EEN STUWDAM, EEN SURPRISE VOOR DE VANDALEN VAN SKOGUL...

ALS EEN PAAR DAGEN LATER DE PLUNDERAARS VOOR DE HOEVE VAN OLE OLESON STAAN, IS DE DAM GEREED EN DE RIVIERBEDDING VOOR DE PALISSADEN DROOG. DE MOORDENAARS VAN SKOGUL DENKEN VOOR EEN SIMPEL KARWEI TE STAAN. MET EEN RAM WILLEN ZE DE POORT OPENBREKEN.

DOOR DE DROGE RIVIERBEDDING EN OVER DE BRUG KOMEN ZE AANGESTORMD. VALIANT LAAT DE HOORN BLAZEN, WAAROP EEN REGEN VAN SPEREN EN PIJLEN DE VIJAND TEGEMOET SUIST..

OP HET GELUID VAN DE HOORN OPENEN VERDEROP EEN PAAR DAPPEREN DE DAM EN MET VERWOESTEND GEWELD DONDERT HET OPGEHOOPTE WATER DOOR DE BEDDING...

DE AANVALLERS HEBBEN GEEN SCHIJN VAN KANS TEGEN HET WATER DAT ALLES IN DE BEDDING MEESLEURT... WIE NIET VERDRINKT OF GEWOND RAAKT, IS IN IEDER GEVAL DE LUST TOT VERDER VECHTEN VERGAAN...

EVEN ZIET HET ERNAAR UIT DAT DE BOERDERIJ OOK DOOR HET WATER ZAL WORDEN MEEGESLEURD... MAAR DE PALISSADEN BLIJKEN STERK GENOEG OM HET WATER TE KEREN EN DE HOEVE VOOR VERWOESTING TE BEHOEDEN...

DE WOESTELINGEN ZIJN VERSLAGEN. ALS VALIANT DE HOEVEELHEID WAPENS EN UITRUSTINGEN ZIET, DIE DE VERDEDIGERS HEBBEN BUITGEMAAKT, KOMT ER EEN PLAN IN HEM OP, DAT JUIST OMDAT HET ZO ONGELOOFELIJK BRUTAAL EN ONWAARSCHIJNLIJK IS, EEN GOEDE KANS VAN SLAGEN HEEFT. 4

WORDT VERVOLGD

JACOVITTI: COCCO BILL

COLTRUSH

Cocco Bill is door de Puntmutsen uit de gevangenis bevrijd en moet als tegendienst kolonel Thomas Pagano voor hen uitschakelen.

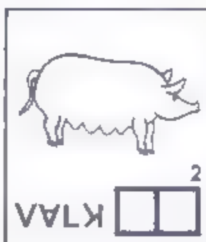

WORDT VERVOLGD

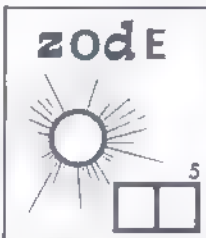
puzzelen met RIK RINGERS

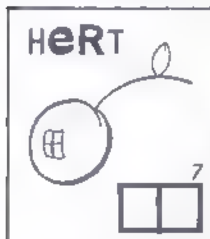

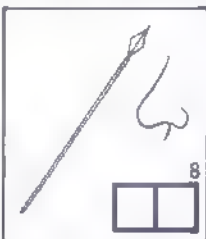

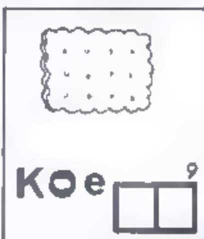

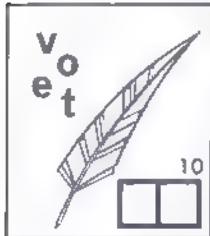

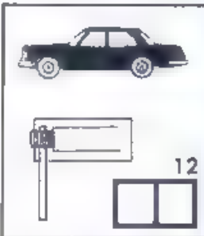

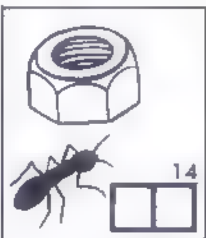

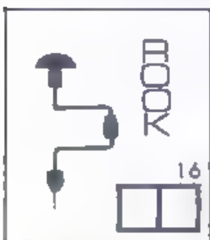

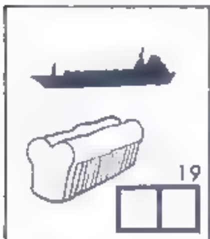

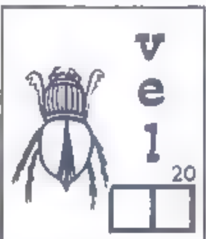

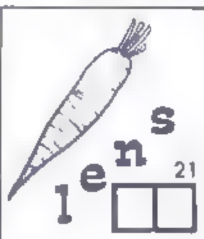

AAN DE HAND VAN DEZE 21 BRIEFJES PROBEERT RIK RINGERS EEN MYSTERIE OP TE LOSSEN. OP ELK VAN DIE BRIEFJES STAAN TWEE AANWIJZINGEN. EEN DERDE AANWIJZING BEVINDT ZICH TUSSEN DE LOSSE VOORWERPEN. HET IS DE BEDOELING DAT JE EERST WOORDEN ZOEKT VOOR DE AANWIJZINGEN OP BRIEFJE 1. VERVOLGENS ZOEK JE VOORWERP NUMMER 1 OP. NU ZUL JE MERKEN DAT ER IN DIE DRIE WOORDEN TWEE LETTERS ZIJN DIE IN ALLE DRIE DE WOORDEN VOORKOMEN. DIE TWEE LETTERS SCHRIJF JE IN DE VAKJES VAN BRIEF 1. GA VERVOLGENS NAAR BRIEF 2, 3, 4 ENZ. TENSLOTTE HEB JE 21 X TWEE LETTERS IN DE VAKJES OP DE BRIEVEN STAAN. ALS JE DIE LETTERS TWEE AAN TWEE GOED ZET, KEN JE HET MYSTERIE VAN DIE BRIEVEN.

HIER PAK AAN!
MIS!

DOOR: JAN MEULENDIJKS -

SAMENSTELLING: RICHARDS STUDIO

ZOOL 5

8

VELG 10

6

lollie 13

band 11

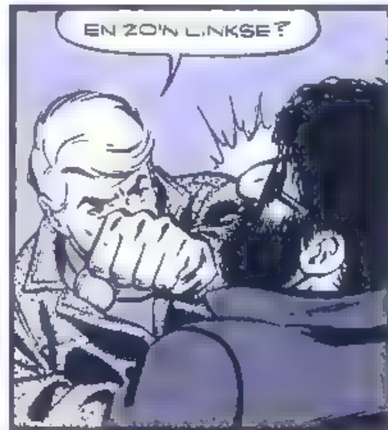

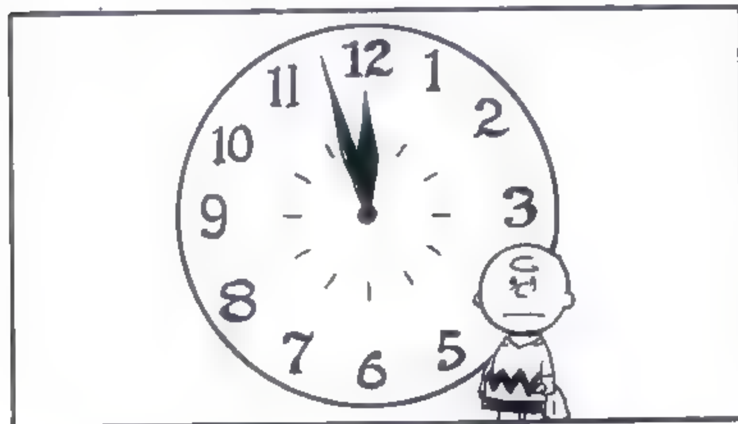

OPLOSSING VOLGENDE WEEK IN PEP OP PAGINA 3

PEANUTS

DOOR SCHULZ

1
8
3
4
2
5
6
7

21
20
26
22
23
27
25
FERRAN SOSTRES
24

DE LAPPEN

De Lappen noemen zichzelf Sameh, dat „moerasmens" betekent. Zij komen oorspronkelijk ook uit de Finse moerasgebieden en spreken nog een Fins-Oegrische taal. Evenals de Eskimo's hebben ze Mongoolse gelaatstrekken. De Lappen leven in het noorden van Noorwegen, Zweden en Finland en in het noordwesten van Rusland.

Daar trekken zij rond met hun rendieren, die hen van voedsel (melk en vlees), kleding en trekkracht voorzien. Alleen in de winter blijven de Lappen op één plaats.

1. Een gemakkelijk op te zetten nomadentent; een geraamte van stokken wordt overspannen met rendierhuiden of wollen doeken. Bovenin de tent is een opening die als schoorsteen dient. 2. De Lappen, nu ongeveer 30.000 in getal, schijnen tot het Mongolide ras te behoren. Volgens sommigen echter, behoren zij tot het Alpiene ras. 3. Zweedse Lap, herkenbaar aan de muts met een rode knot. 4, 5 en 6. Moeder met kinderen. 7. De vrouwen versieren hun kostuums met kleurig en kunstig breiwerk. 8. Een rendierkalf dat leert wennen aan een span. Zijn „dresseur" is een Noorse Lap, herkenbaar aan de vierpuntige muts. 9. De Lappen (die uitstekende skiërs zijn) dragen pelslaarzen (skalkomager) of puntschoenen (gabmagab). 10. Een herder met een „peski", een jas van rendierhuid. 11. Een rek voor het drogen van kleren en proviand. 12. De Lappen voeden zich voornamelijk met rendiervlees en -kaas. 13. De „pulka", een bootvormige slede. 14. De rendieren, die tot de zogenaamde schijnherten behoren, hebben aan hun vier tenen stevige hoeven zitten waarmee ze makkelijk de fjorden over kunnen zwemmen en hun voedsel los kunnen krabben. 15. Met een gemiddelde lengte van 1.50 m zijn de Lappen de kleinste Europeanen. 16. 's Winters wonen de Lapse halfnomaden in de „darfe goattek"; hutten van steen, hout en plaggen. 17. Hout dat ligt opgestapeld voor de winter, dient als omheining. 18. In de herfst trekken de Lappen met hun kuddes naar zuidelijker gelegen bossen. 19. Met veel proviand verhuizen de families naar de wintervisten (dorpen of kampen). 20. Vooral de toendra's zijn nu nog het woongebied van de Lappen; zij zijn uit meer bosrijke streken verdreven. 21. Beken en riviertjes voorzien de Lappen van water. 22. Na de kalftijd drijft men de rendieren in kralen bijeen om de verschillende kuddes te scheiden en om in de oren van de kalveren het merk van de eigenaar te zetten. 23. Er zijn in Lapland ongeveer anderhalf miljoen rendieren, die gehouden worden in kuddes van 150 tot 800 stuks. Het rendier is het enige soort hert, waarbij ook het wijfje een gewei draagt. Onder het lopen maken de voetgewrichten van de rendieren een knappend geluid; zo geven deze dieren misschien seinen. 24. Een wolveval. 25. Honden houden op trektochten de rendieren bij elkaar. 26. 's Winters vormen de witte poolwolven grote troepen om de rendieren, en als ze erg hongerig zijn ook de mensen, aan te kunnen vallen. 27. De Lappen vormen een taai volk, dat zich uitstekend aan het harde poolleven heeft aangepast. Langzamerhand geven echter velen hun nomadenbestaan op.

OLIVIER

TOEDELOE, HIER BEN K DAG BAAS U HEBT ME LATEN ROEPEN? WEL HOP!
HALLO? INDERDAAD, JA DAG BLUNDER DUS DAT IS AFGESPROKEN. 1 MILJOEN EXEMPLAREN AKKOORD! ZEG, EN WE MOETEN VANDAAG OF MORGEN NG SAMEN ERGENS GAAN LUNCHEN
AH AH AH
NEE!

...HMM... IK HEB MAAR HEEL EVENTJES, JUFFROUW... U WEET DAT IK MIJN BRIEVEN VOOR VIJF UUR WIL TEKENEN. EEN OGENBLIKJE NOG BLUNDER, IK KOM ER ZO AAN! ..EN HELP ME ONTHOUDEN DAT IK MIJN AFSPRAAK MET DE STAATSSECRETARIS AFZEG EN BRENG ME EEN ASPIRIENTJE... WILT U...

AH BLUNDER SORRY, HOOR, DAT IK JE EVEN LIET WACHTEN, MAAR JE ZIET HOE DRUK IK HET HEB. JA, TER ZAKE NU IK HEB JE LATEN KOMEN OMDAT, 'T SPIJT ME HET JE TE MOETEN ZEGGEN, JOUW LAATSTE GRAPPEN NOU NIET BEPAALD BRILJANT WAREN!
OH NEE HELEMAAL NIET
K VIND T ERG VERVELEND

MAAR DAAR BEGRIJP IK NIETS VAN! K DACHT DAT IK TOCH ..
OH NEE! DAT IS 'T HEM NU JUIST. IK MOET TOEGEVEN DAT JE AF EN TOE EEN LEUKE GRAP VERTOONT MAAR JE LEVERT GEEN CONSTANTE KWALITEIT! ALLES BEHALVE

HOE MOET IK 'T ZEGGEN ..ER ONTBREEKT IETS AAN JOUW PAGINA'S ZE MISSEN 'N STEVIGE AANPAK! ZE MISSEN EEN GOEIE CLOU! 'T ZIJN GEEN GEHEIDE GRAPPEN! ZE ZIJN NIET SOLIDE, DAT IS 'T. JOUW PAGINA'S ZIJN NIET SOLIDE
EN SOLIDITEIT IS ALLES

ZIJN MIJN PAGINA'S NIET SOLIDE ?!?
NEE

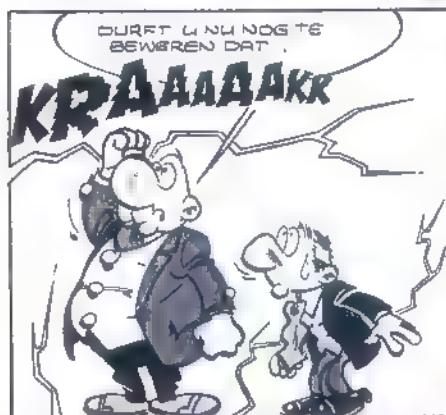
SCHANDELIJK, MENEER! DIT IS EEN GROVE BELEDIGING! IK KAN U VERZEKEREN DAT IK JUIST MET HET OOG OP DE SOLIDITEIT ALTIJD HET BESTE VAN HET BESTE GEBRUIKT HEB

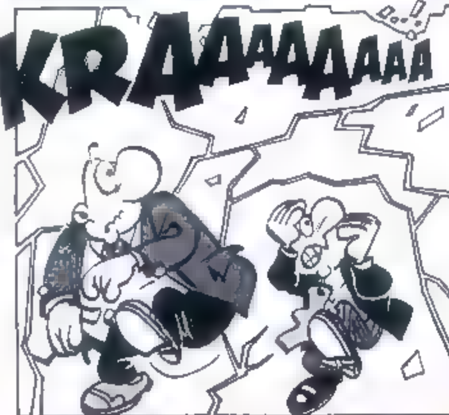
IS DIT SOMS NIET SOLIDE ?!?
BOEM
BOEM
BOEM

EN DIT? HUH?! IS DIT SOMS NIET SOLIDE?! NOU?
BOEM!
HÉ HO! NIET
BOEM
BO

DURFT U NU NOG TE BEWEREN DAT...
KRAAAAAKK

KRAAAAAAAAA

KRAAA

BLUNDER

DOOR: GREG.

DE VALSTRIK

door Quint
illustratie Julius de Goede

Het dorp noemt hem Kleine Tom. Een grijs mannetje met een verweerd gezicht en héél onschuldige blauwe ogen. Hij draagt eeuwig een versleten manchesterbroek en een te ruim jasje. Kleine Tom is een scharrelaar. In het seizoen plukt hij paddestoelen en bramen en verder doet hij wat tuinier- en graafwerk voor de dorpsnotabelen. Terwijl je denkt dat hij de heg bijknipt, plundert hij een konijnenhol met drie netten en een fret. De fret draagt hij overal mee in zijn jaszak, zo tam is dat diertje. Tussen zijn tuingereedschap zitten de onderdelen van een oud geweer. Komt een fazant uit het nabije veld een van die grote tuinen verkennen, dan hoor je een schot. Maar Kleine Tom zie je dromerig in het rond staren. Hij moet snel uit de voeten kunnen voor een man van zestig. In een wip over de heg, de greppel in en uit en de fazant ligt al onder een handvol takken verborgen als iemand komt kijken. Een schot? Ja, hij hoorde ook een schot. 't Was zeker de jachtopziener. Eén keer is hij gepakt, Kleine Tom, en de boete was niet mis. Natuurlijk was het puur tegenslag. 't Vraagt een hoop geluk om Kleine Tom te betrappen. Hij zet zijn strikken niet voor het eerst. Stropen zit hem in het bloed. Iemand moet hem geleerd hebben hoe hij strikken moest zetten voordat hij kon lezen. En hij redeneert met een eigen logica. Tegen de baron zei hij eens: „Ik gap niemands fazanten. Een fazant is van niemand tot iemand hem vangt." Maar die oude wet gaat niet op in onze maatschappij. De boete moest betaald worden. Kleine Tom werd een echte stroper, toen hij dat grote bedrag moest verdienen — want hoe anders kon hij het bij elkaar krijgen dan met stropen? In meer dan veertig jaar leerde Kleine Tom alles wat er te weten valt over strikken, patronen, fretten, vangnetten, jachthonden, alles over hoe je wild moest vangen en van de hand moest doen. Er wordt gefluisterd dat sommige dorpsnotabelen, die hem trouwens goedgezind zijn, konijnen en hazen eten die ze niet op de markt gekocht hebben.

Als er gepraat wordt over de wildschaarste van de laatste tijd, dan wordt Kleine Tom genoemd in één adem met de vos. En de baron die alle bossen rondom het dorp zijn eigendom mag noemen, houdt Kleine Tom wel eens staande en zegt: „Tom, kerel, ik hoor van m'n opziener dat ik ieder jaar minder vogels heb. Iemand schijnt een voorliefde te hebben voor mijn langstaarten. Ik heb gezegd dat hij scherper moet toezien. Dat doet hij nu ook."

En Kleine Tom draait met zijn pet en zijn ogen lijken eens zo blauw en onschuldig. „Tja, d'r loeren zoveel beesten op uw fazanten, meneer. De vos en de wezel en de havik en weet-ik-veel-wat-niet."

„Ik heb 'm wel in de gaten," zegt de jachtopziener in de herberg als de notabelen er ironisch over beginnen. „Denkt zeker dat ik 'm niet in de gaten heb. Ik wacht alleen mijn tijd af. Ik wil 'm op heterdaad betrappen. Ik wil 'm achter de tralies hebben."

De bedreigingen die de oude jachtopziener nu al jaren aan zijn adres uit, verontrusten Kleine Tom niet. De jachtopziener moet wel een grote mond opzetten in de herberg, want in het veld is hij een sufferd. En praatjes boezemen geen ontzag in.

Nachtenlang kijkt Kleine Tom naar de zilveren maan en weet dat dit een nacht is om thuis te blijven. De maan is te vol, de grond te hard, de nacht te stil. Maar dan komt de goede nacht en hij gaat op pad. De technieken om konijnen, fazanten, patrijzen te vangen, zijn talrijk. Maar altijd is het zaak geruisloos te lopen, lang te luisteren, te weten wanneer te vluchten en wanneer te wachten. Altijd ook is het zaak de juiste techniek voor die nacht te kiezen. Deze nacht is een nacht voor het haze-net. Het is net licht genoeg om de wolken in de hemel te zien, maar niet de lijnen in je handpalm. Het is niet te stil, zodat de haas die je wilt vangen, niet alles hoort aankomen. De wind in de populieren

maakt het geluid van de branding. Onhoorbaar nadert Kleine Tom met zijn zelfgeknoopte net en zijn kleine hond, die hij speciaal voor dit werk heeft opgeleid.

Waar de bossen gerooid zijn, liggen twee grote velden braak, van elkaar gescheiden door een oude stenen muur van een halve meter hoog. Eens had de baron plannen met dat terrein maar blijkbaar is het er niet van gekomen. Nu is het de speelweide van de hazen en de jachtgrond van Kleine Tom. Met wat kleine stenen om het net op zijn plaats te houden, sluit Kleine Tom de opening in het midden van de lage muur af. Er zijn nog wat gaten hier en daar in de muur, die hij slordig met proppen gras dichtstopt. Daarna gaat hij achter het muurtje liggen wachten, vlakbij het net. Zijn hond gehoorzaamt het gefluisterde bevel en begeeft zich stil naar de overkant van het veld. Dan komt het slimme dier teruglopen, maar kriskras van links naar rechts hollend en de hazen die hem geroken hebben beginnen hun vlucht. Twee, drie weten bijtijds uit te wijken springen in een droge greppel, maar één vlucht recht op de muur af, waar het dier de opening weet. In zijn snelle vlucht lijkt de haas meer een laagvliegende vogel dan een hollende viervoeter; de hond zal hem nooit te pakken krijgen. Maar het net wacht, losjes waaiend in de wind, en vangt de haas op.

Terwijl het dier zich probeert te bevrijden, valt Kleine Tom over hem heen en slaat toe met de zijkant van zijn hand. Alles is zo snel en stil gebeurd dat het begrijpelijk wordt waarom de oude jachtopziener Kleine Tom nooit te pakken kan krijgen. Maar terwijl de stroper zijn hond zachtjes fluit en het net oprolt, zegt een stem achter hem: „Da's mooi gedaan, zeg."

Kleine Tom denkt er één seconde over om er vandoor te gaan, maar hij weet dat sommige dienders er niet voor terugschrikken een stroper een schot hagel achterna te sturen, daarom blijft hij staan. En hij weet ook dat het niet de stem van de jachtopziener is. Wie is die kerel? Waar komt-ie zo ineens vandaan? Kleine Tom staat heel stil te wachten op wat er volgt. Het is een eeuwigheid geleden dat iemand hem betrapte. Dit is weer zo'n toeva...

„Da's ook een leuke manier om een haas te vangen," zegt de stem gemoedelijk. „Maar niets voor mij, hoor. Ik hou ervan ze te schieten. Dan moet je vlug kunnen lopen, hé. En d'r moet zo'n lekker windje staan, anders kun je 't wel vergeten."

De man komt nu te voorschijn uit het donker. Hij is tamelijk jong, ziet Kleine Tom en hij heeft geen geweer bij zich, wel een haas.

„Voor de soep," zegt de man. „Daarom houd ik 'm bij zijn oren, anders loopt al het bloed uit zijn maag. Zie je veel sufferds die hun haas bij de achterpoten dragen. Kun je je soep wel vergeten."

„Ga je 'm zelf eten?" vraagt Kleine Tom, een beetje schor.

„Ja, het is zo moeilijk om zo'n beest behoorlijk kwijt te raken. Ik zie nooit kans ze van de hand te doen. Dat vrouwvolk tegenwoordig vindt het te veel werk om 'n haas te bereiden, dat is het."

Kleine Tom ziet wel dat dit een medestroper moet zijn. Het te ruime jasje misschien wel twee maten te groot, verbergt natuurlijk het geweer. Een medestroper in dit gebied is een verrassing voor hem. Soms zijn er wel ondernemende jongens, maar als ze eenmaal met de jachtopziener te maken krijgen, leren ze die nieuwigheid wel af. Kleine Tom vraagt niet zonder ontzag: „Jij *schiet* ze alleen maar?"

„Ja, man. Dat wachten in heggen is niks voor mij. Schieten en verder lopen, dat is mijn motto. Nooit blijven waar je een schot gelost hebt, maar meteen wegwezen." Hij grijnst. „Kijk," zegt hij. En hij begint zijn geweer te voorschijn te halen. Twee afgezaagde lopen uit zijn broekspijpen, de lade uit de voering van zijn jasje, de kolf uit zijn zijzak. Even een paar gedempte klikken dan zit het geweer al in elkaar, klapt de kamer dicht op de patronen. Een scherp koud oog loert langs het vizier naar Kleine Tom.

„Hoe vind je dat?"

„Vlug. Handig."

„Nou, moet je horen. Jij denkt dat ik hier toevallig langskwam. Zo is het niet. Ik kon op mijn klompen aanvoelen dat jij dit een prachtig nachtje voor het haze net zou vinden, Kleine Tom."

„En..."

„En morgen, let maar op, is de wind wat minder en kun je langs de bietenakker mooi terecht met het lange net, nietwaar? En als het nog stiller wordt, maar het motregent een beetje, Kleine Tom, dan is het tijd voor dit, nietwaar." Uit zijn jaszak vist hij een koperen fluitje gemaakt van twee patroonhulzen. Hij blaast er op en het klinkt precies als de roep van een patrijs raspend, stokkend. Met zo'n fluitje kan een stroper patrijzen naar zich toelokken.

„Kleine Tom," zegt de man, „ik zeg het je maar. Ik ken alle foefjes en dat zijn er heel wat. Mijn vader — God hebbe zijn ziel — was een stroper van jouw kaliber, een hele goeie en als jochie leerde ik alles van hem. We hebben samen met net zo'n slimme hond gejaagd, met de fret, met strikken, klemmen, vallen godbeter't en dit geweer is van mijn vader geweest en heeft heel wat hazen de lamp uitgeblazen. Maar je zal altijd zien, ik wou niet deugen en ben een koddebeier geworden. De oude opziener is met pensioen, Kleine Tom en ik ben nou jachtopziener van de baron."

Kleine Tom slikt, beweegt zich niet. De man laat grijnzend zijn geweer zakken. „Ik heb heel wat over je gehoord, baas, maar je heldendaden behoren nu tot het verleden. Aan mij heb je een goede partij, snap je? Voortaan heb ik dit geweer klaar staan met een lading grof hagel. Ik zal je nooit op de bon slingeren, want je zou weer gaan stropen om de boete te betalen. Maar als ik je betrap schiet ik je een loop hagel in je broek, daar kun je op rekenen. Eens kijken hoe lang je dat volhoudt!"

Kleine Tom ziet het geweer in korte tijd weer uit elkaar geklapt worden met wat gedempte klikken en het in de kleren van de nieuwe jachtopziener verdwijnen. Hij ziet nog even een snelle glimlach op dat gezicht als de man zich omkeert en langzaam wegloopt over het veld. Dan staat hij daar met — ontdekt hij ineens — twee hazen en geen boete. Hij mompelt wat en begint langzaam de terugweg, ineens een echte oude man. Het zou hem niet verbazen als het zijn twee laatste hazebouten waren die hij meedraagt, terwijl zijn hond hijgend voor hem uitdraaft. Nee, het zou hem niet verbazen.

Mr.

tekst Karel Kersten

foto Jan Heese

JAN COTTAAR
directeur van het NOC

Je kent hem nog wel van het scherm: een keurig in het pak gestoken man met een blozende bolle toet (alsof hij net uit het bad stapte) en plezante pret-oogjes, die met opgewekt gemoed en oubollige gezelligheid verslag doet van het sportgebeuren: Jan Cottaar, de populaire journalist en radio- en teeveecommentator met de aanstekelijke glimlach en het onafscheidelijke vlinderdasje. Zijn loopbaan ging van start bij de Nieuwe Delftsche Courant, waar hij op 1 mei 1935 in dienst trad. Jan Cottaar (geboren 6 maart 1915 in Delft, sinds „mensenheugenis" woonachtig in de Haagse bloemenbuurt) deed er van alles: verslaggeving, correctie, opmaak en bij gelegenheid volgde hij ook de sport. Na 'n jaar deze journalistieke leerschool doorlopen te hebben, kreeg Jan van zijn toenmalige hoofdredacteur te horen dat hij er maar beter mee kon stoppen, want het zou met hem toch niets worden „Maar daar is hij later wel op teruggekomen," vertelt Cottaar. Hoe dan ook, in september '37 stapte hij over naar De Tijd, waar hij enkele maanden later de functie van sportredacteur kreeg. In september 1952 kwam hij — als opvolger van Meerum Terwogt — op de sportredactie van de Nieuwe Rotterdamse Courant.

Inmiddels was Jan Cottaar al jaren actief met radio en teevee bezig: in 1946 bood de Kro hem 'n sportpraatje voor de radio aan. En in 1948 vroeg men hem de Ronde van Nederland te verslaan. Cottaar: „Ik had „ja" gezegd voor ik er erg in had. Ik had eigenlijk nooit iets aan wielrennen gedaan moet je bedenken! Toen het eenmaal zover was, zag ik er dan ook enorm tegenop. Ik was verbazend zenuwachtig... en als ik nog terug gekund had, had ik dat gedaan!" Maar ook dat verslag werd, evenals zijn radiopraatjes, een regelrecht succes. Toen kwam, in 1949, het verzoek om de Tour de France te verslaan. En de tien jaar daarna zijn de Tour-verslagen en beschouwingen van Jan Cottaar een begrip geworden. Hij kende het métier als geen ander en bovendien had hij altijd wel een pakkende story, ook als er een slaapverwekkende wandel-etappe werd verreden. In De Groene stond eens geschreven: „Ick zing vandaegh de Lof van Broeder Jan Cottaar/ die in de microphoon de Naemen staat te hijgen/ van allen, die de Roem der gele Truy bedreyghen." Jan Cottaar was die lofzang (van Joost) meer dan waard. Vraag het Wim van Est maar, de nu al legendarische eerste Nederlander in de gele trui: „Cottaar is een vlotte kerel waar wij als wielrenners veel aan verschuldigd waren. Toen hij uit de Tour verdween, was het alsof we een morele dreun kregen. Hij kende de renners niet alleen van buiten, maar ook van binnen: hij keek dwars door ons heen en wist ons als het nodig was weer op precies de juiste toon aan te moedigen."

Hij verwierf zich talrijke vrienden, onder sportmensen, officials en begeleiders. De beloning voor zijn verdiensten is hem al vele malen gegeven: Jan Cottaar is ridder in de orde van Oranje Nassau, hij bezit de gouden speld met briljant van de Nederlandse Sport Federatie en de erepenning van het Nederlands Olympisch Comité. Bovendien is hij lid van verdienste van de KNVB en van de Nederlandse Sportpers, van welke organisatie hij voorzitter is geweest.

Jan Cottaar heeft alles bereikt wat een sportjournalist maar bereiken kan

Aan deze kant van de lijn (de verslaggeving) valt er voor hem niets meer te beleven. „Niet dat ik blasé ben," vertrouwt hij ons toe, „maar het spijt me niet zo verschrikkelijk bijvoorbeeld de Olympische Spelen eens 'n keer niet als verslaggever te volgen." Aan gene zijde van de lijn (bestuur en begeleiding) echter ligt er voor Jan Cottaar nog een maagdelijk terrein braak: op 1 januari is hij in dienst getreden als president van het Nederlands Olympisch Comité. Wij hadden een gesprek met hem op het hoofdkwartier van het NOC, aan de Surinamestraat in Den Haag. Daar vertelde Jan Cottaar (nog altijd met blozende konen, 'n onweerstaanbare lach en het vlinderdasje) wat voor hem de overgang van een zuiver journalistieke naar een bestuurlijke functie betekent: „Toen het aanbod kwam, heb ik natuurlijk gewikt en gewogen. Ik heb me altijd erg ingeleefd in de sport en veel sportmensen waren mijn vrienden of mijn kennissen. Maar toch voelde ik behoefte om eens aan de andere kant te kijken. Bovendien beschouwde ik deze benoeming als een bekroning van mijn carrière."

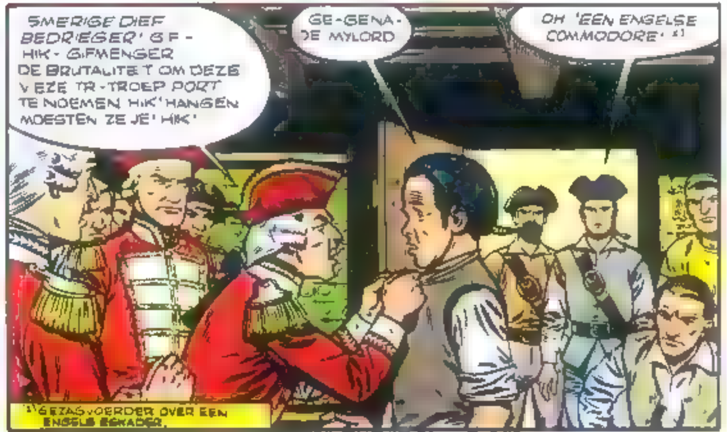
„Mijn taak komt er, het kortst gezegd, op neer dat ik alles in handen heb wat zakelijk te maken heeft met de Olympische Spelen, dit in nauwe samenwerking met de chef de mission en onder supervisie van de voorzitter van het NOC. Dat is alles bij elkaar 'n knap stuk arbeid, maar ik ben er wel voor klaar, dacht ik. Uit hoofde van mijn nieuwe functie ben ik vaak op reis, woon ik talrijke vergaderingen bij, heb ik een representatieve taak en de leiding over het bureau hier. Het is allemaal tamelijk veelomvattend, maar dat boeit me juist zo. Ik ben directeur, publiciteitsman, redacteur van het Mededelingenblad van het NOC en deelhebber in het beraad van het NOC. Bovendien treed ik tijdens de Olympische Spelen op als teammanager. Dat betekent dat ik de volgende taken heb: transport van de ploeg en haar uitrusting naar het Olympische dorp, het optreden als kwartiermaker, de verzorging van de recreatie, het verzorgen van bulletins voor de Nederlandse ploeg, contacten met de publiciteitsmedia en zo nog het een en ander."

„Het is een geweldige overgang, maar gelukkig heb ik één gelegenheid over om althans 'n gering contact te houden met mijn vroegere journalistieke werk: de redactie van het Mededelingenblad Dat is een bijkomende bezigheid in mijn nieuwe functie die ik gewoon plezierig vind. Voor het overige: ik ben erg blij dat ik het aanbod om president van het NOC te worden heb geaccepteerd. Ik hoop en verwacht er het allerbeste van, al ben ik de eerste om toe te geven dat er pas na München '72 reden tot juichen zal zijn."

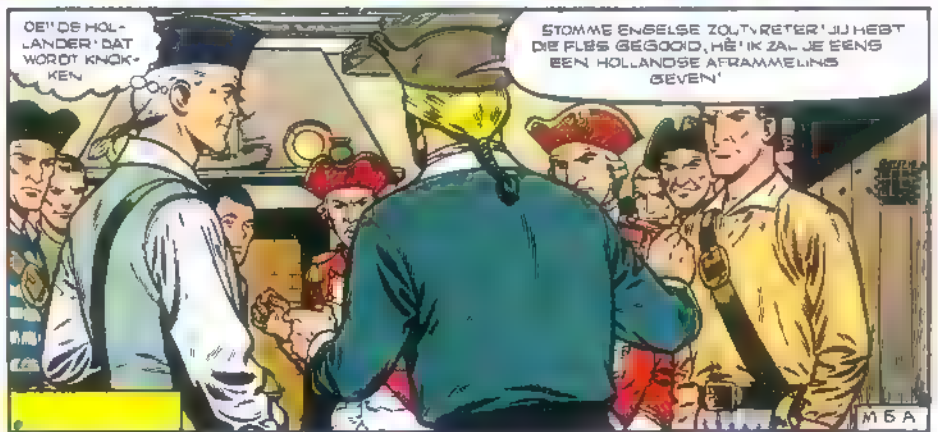
Roodbaard

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: HUBINON
VERTALING JAN DE ROOIJ

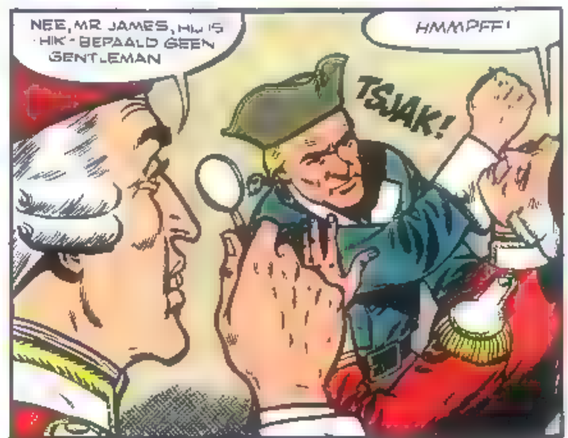

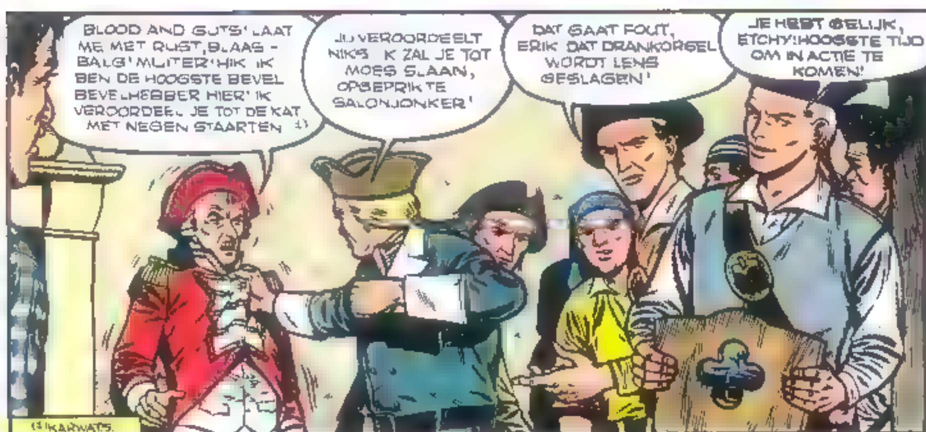

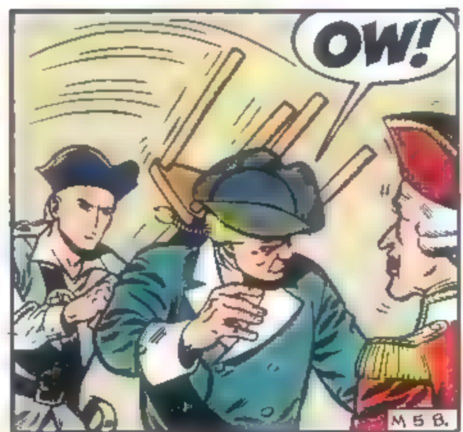

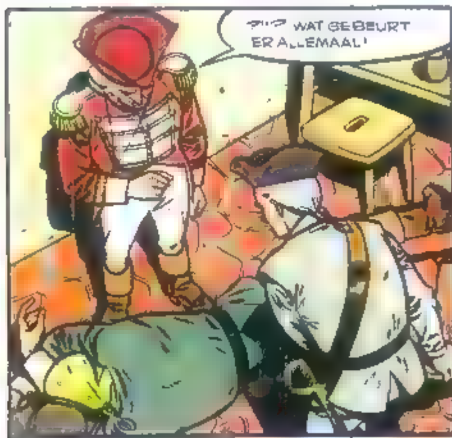

DE AFREKENING

De Sea-adler, het schip van de vogelvrij verklaarde Erik, heeft aangelegd in de haven van Barbuda. Als Erik een cafe binnengaat.

Roodbaard

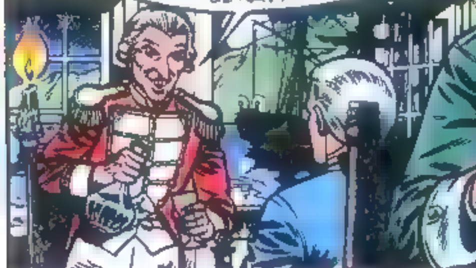
DE AFREKENING

WORDT VERVOLGD

WELLINGTON WISH

TEKST EN TEKENINGEN: FRED JULSING

WAAROM ZOU JE HIER NIET VEILIG ZIJN? ALS DE AMBTENAREN MET NIEMAND MOGEN PRATEN

KOMEN ZE ZEKER NIET NAAR EEN JOURNALISTENCAFÉ WIL JE ZEGGEN, MAAR JE WEET HET ERGSTE NOG NIET!

DENK JE MAAR EENS IN AMBTENAAR X HOUDT AMBTENAAR Y IN DE GATEN MAAR AMBTENAAR A KRIJGT TREK IN EEN PILSJE HET GEVOLG IS DAT DE HELE VEILIGHEIDSDIENST AAN DE PILS GAAT, WANT 'N OPDRACHT VOEREN ZE ONDER ALLE OMSTANDIGHEDEN UIT...

'N BIERTJE GRAAG

'N BIERTJE!

EEN CHOCOLADEMELK

BIERTJE!

MAAR DAT IS TOCH EEN RAMP!

ALS AMBTENAAR A GEEN LIEFHEBBER VAN BIERDRINKEN ZOU ZIJN NIET, NEE, MAAR NU IS DE HELE DIENST OP KROEGENTOCHT, WANT IEDER CAFÉ DAT ZE AANDOEN, IS NA ÉÉN RONDJE UITVERKOCHT..

757 BIERTJES EN 7 CHOCOLADEMELK.

EN MET DE GROND GELIJK GEMAAKT, DAT BEGRIJP JE ..

IK VOEL ME EEN OPGEJAAGD DIER, WANT ZE KUNNEN HIER OOK BINNENVALLEN. IK HEB HULP NODIG JOUW HULP

MAAR WAT KAN IK DOEN? BOVENDIEN BEN IK EEN JOURNALIST EN JE MAG GEEN CONTACT MET JOURNALISTEN HEBBEN!

JA JA, MAAR JE BENT 'N ONGEVAARLIJKE JOURNALIST JOUW KRANT SCHRIJFT ALLEEN OVER POLO EN WAT MEER IS, JIJ HOEFT JE NIET TE VERSTOPPEN JIJ BENT VRIJ MAN, DOOR NIEMAND OPGEJAAGD OF GEZOCHT

DAT WEET JE NOOIT ZEKER

HIER IS 'T HIER KAN IK WELLINGTON WISH VINDEN

AAIK

MISSCHIEN HEEFT HIJ EEN OPLOSSING VOOR ONS PROBLEEM HIJ HEEFT 'N VLUG VERSTAND

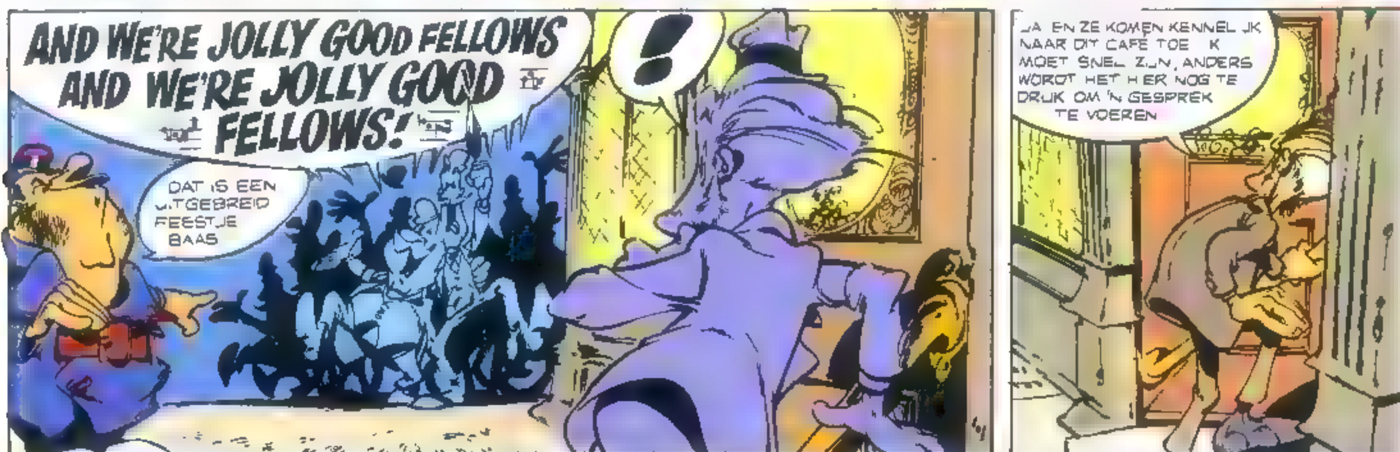
ZOU JE DENKEN BAAS?

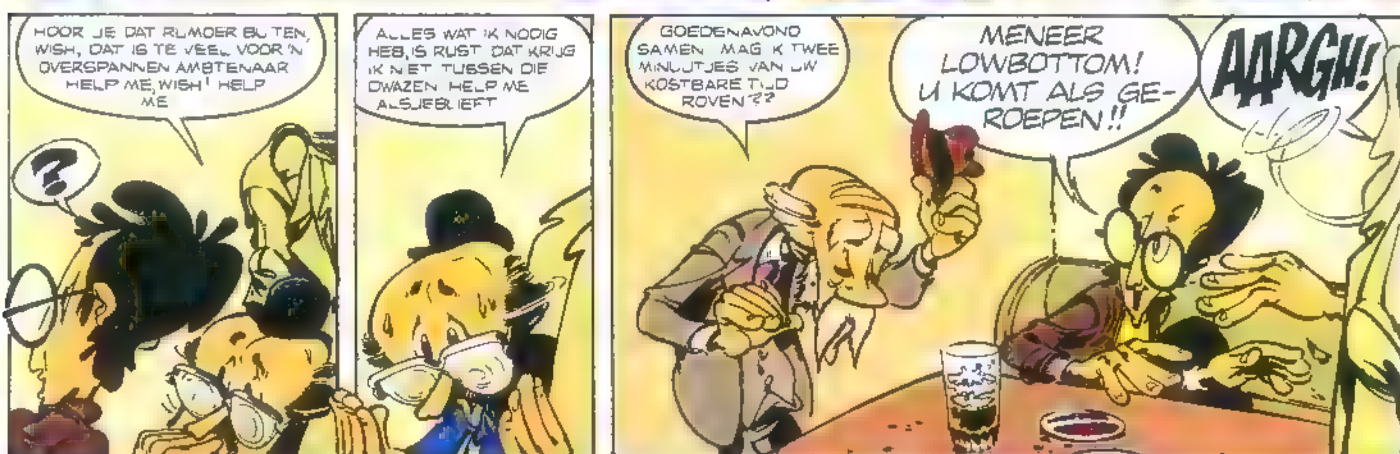
AND WE'RE JOLLY GOOD FELLOWS...

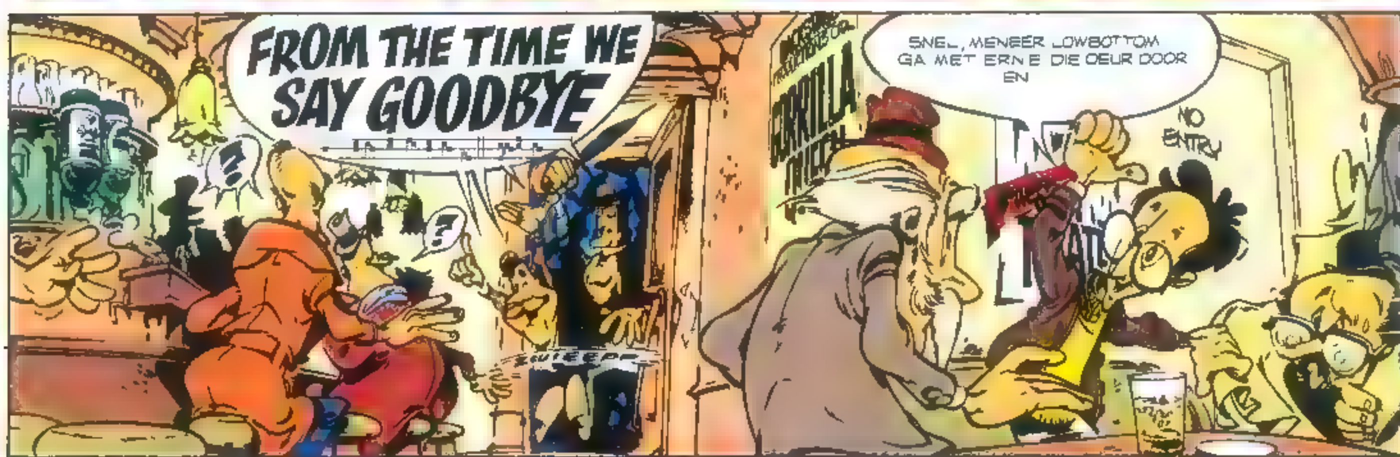
HE BAAS KIJK ES WAT DAAR AANKOMT.

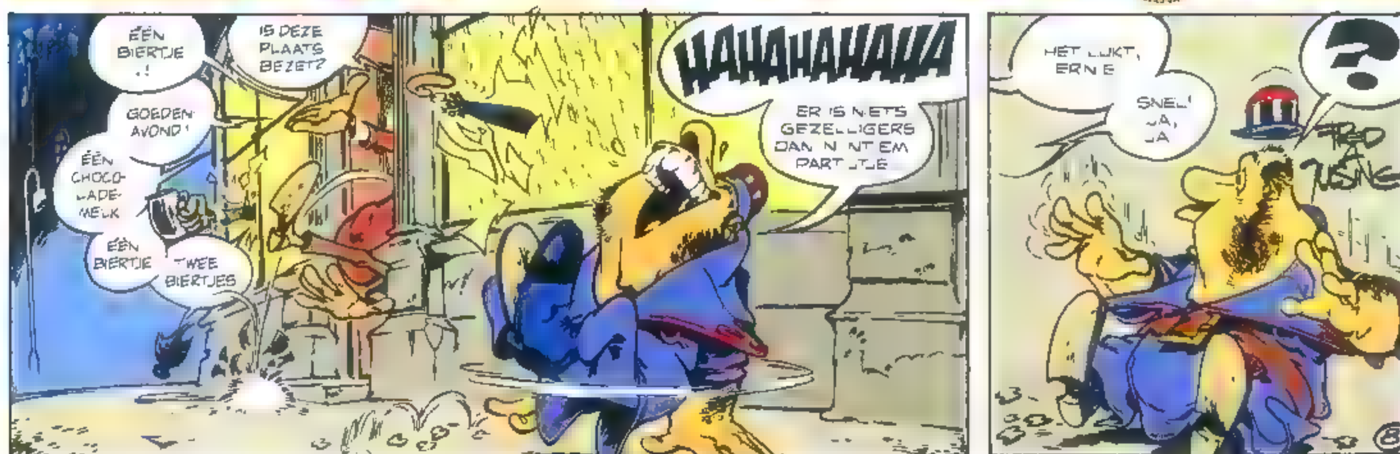
onze man in TRISTAN DA CUNHA

De vrijheidsstrijd op Tristan da Cunha beroert de gemoederen In een cafe ontmoet Wellington een agent van de veiligheidsdienst

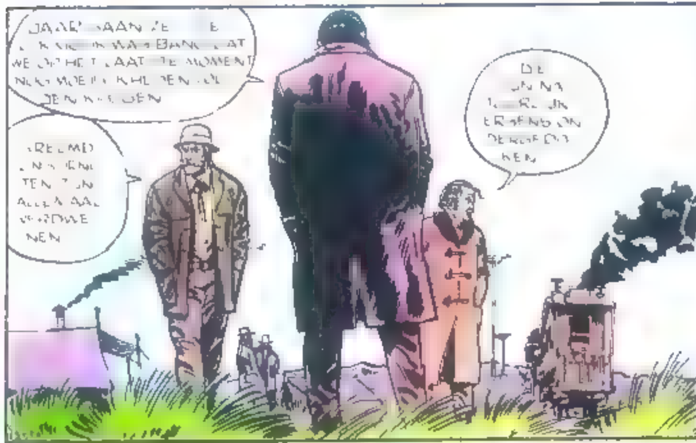

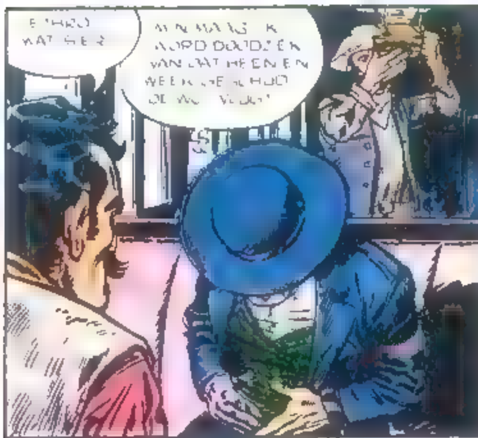
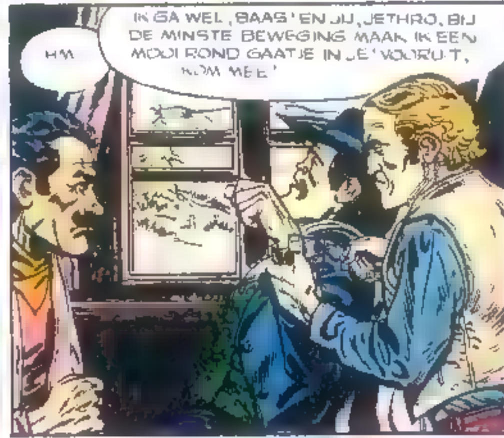

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

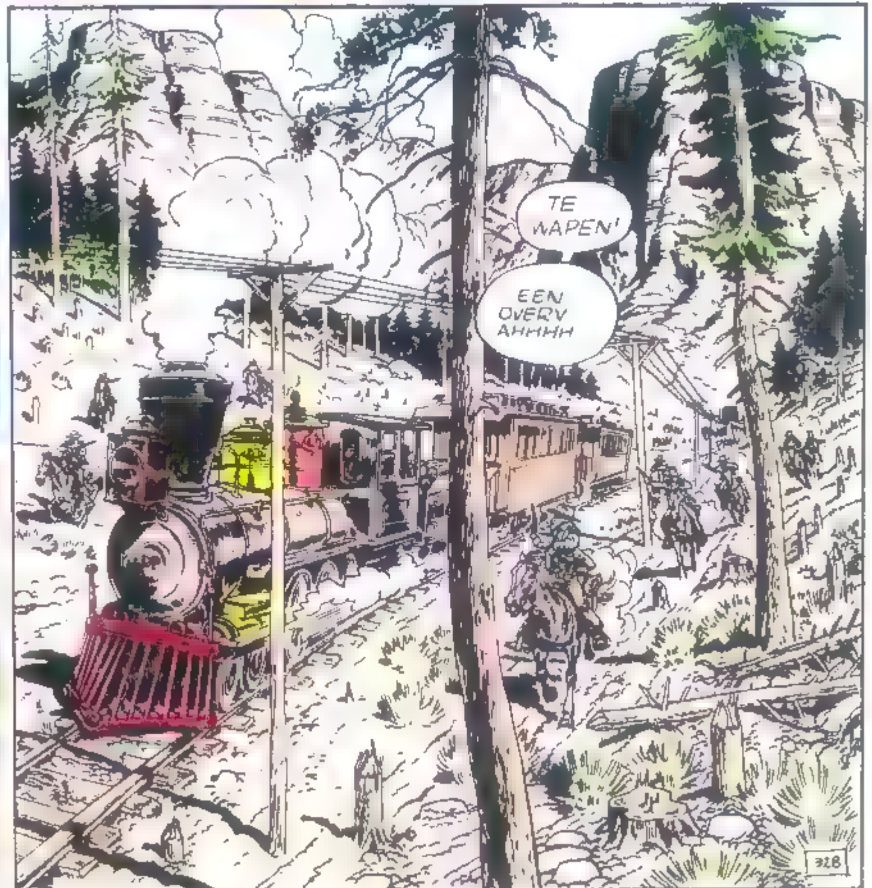
TEKST: GIRAUD
TEKENINGEN: CHARLIER

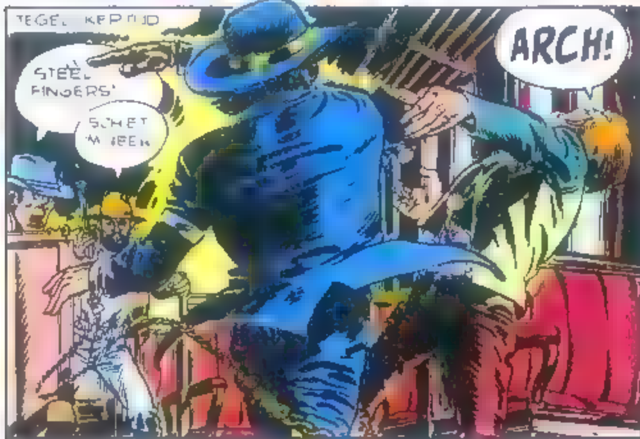

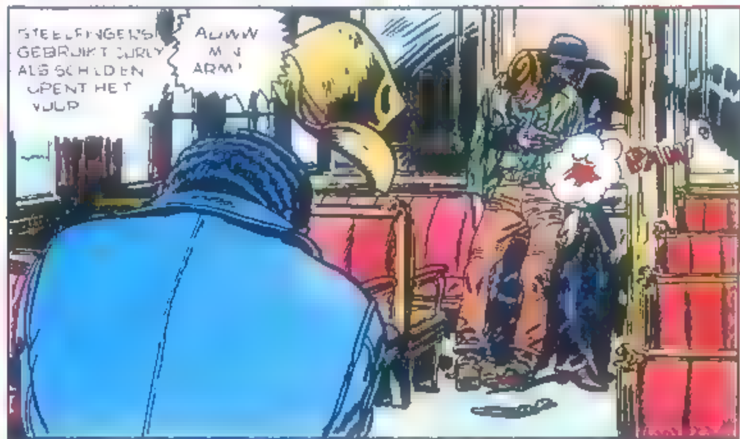

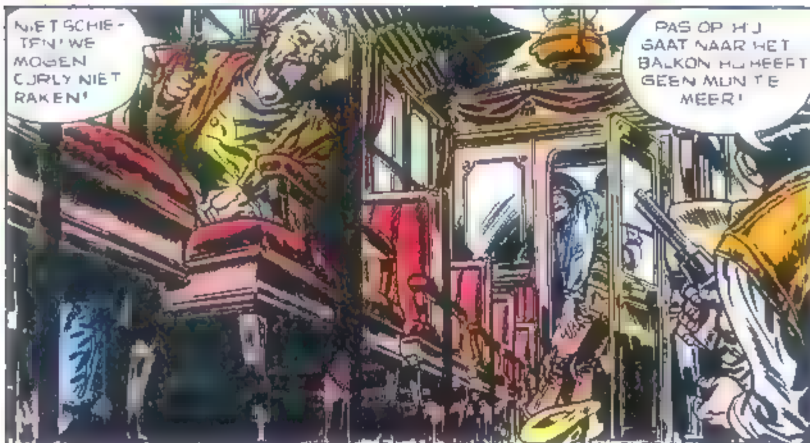

HET IJZEREN PAARD

Steelf ngers is op transport gezet naar de gevangenis in Omaha Lewis heeft hem kort voor het vertrek instructies gegeven.

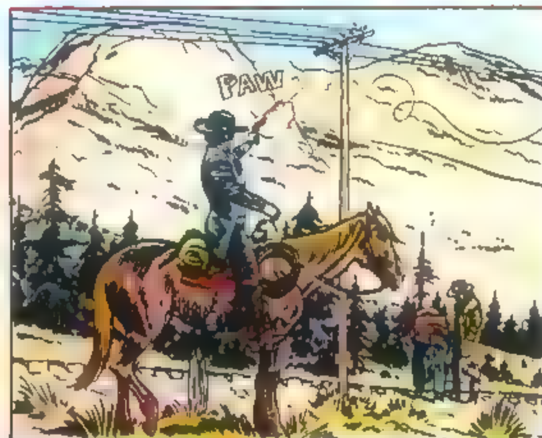

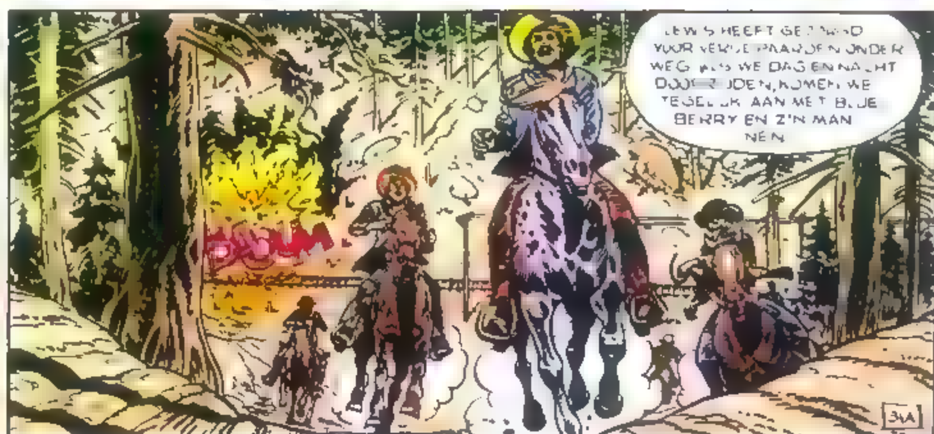
BLUEBERRY

HET IJZEREN PAARD

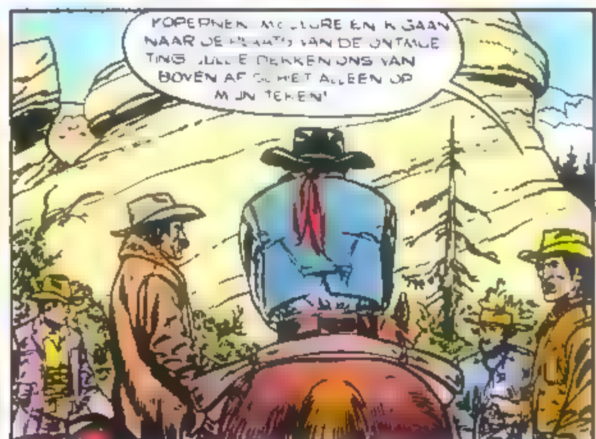

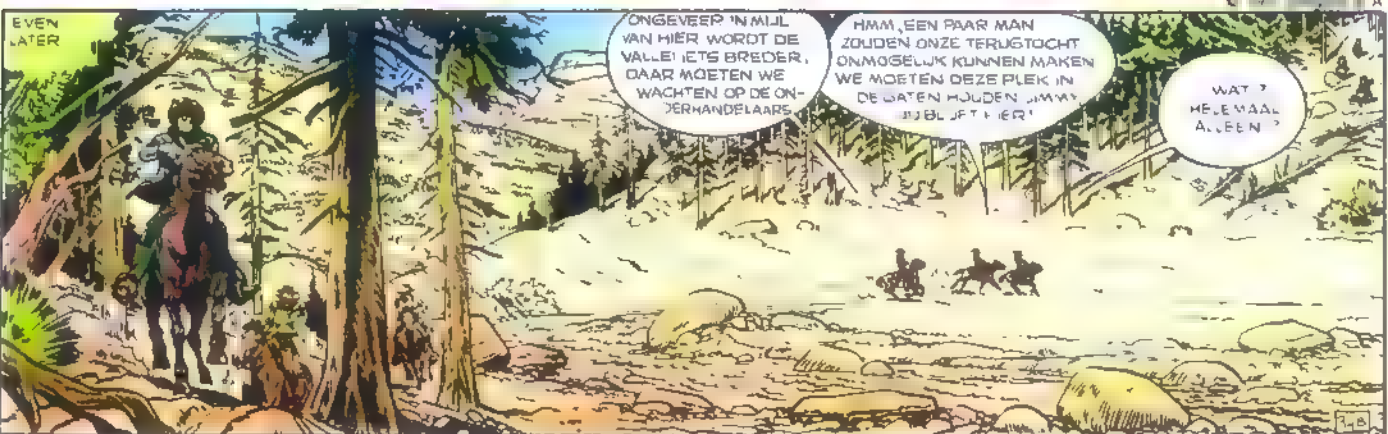

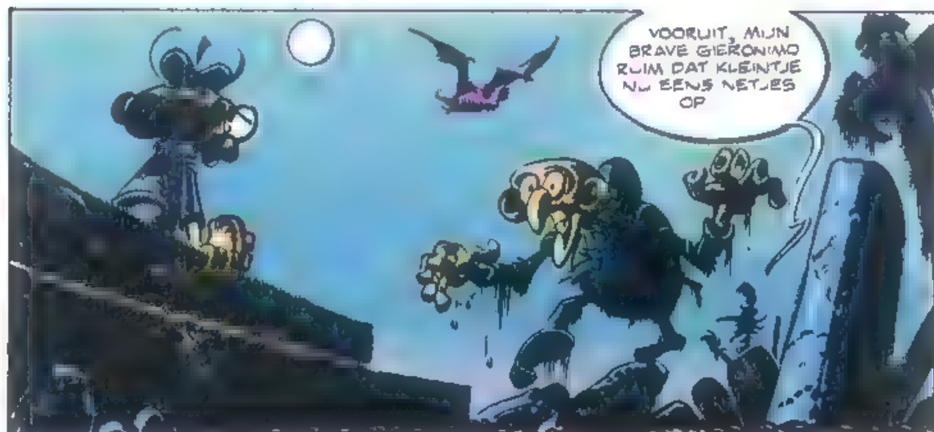

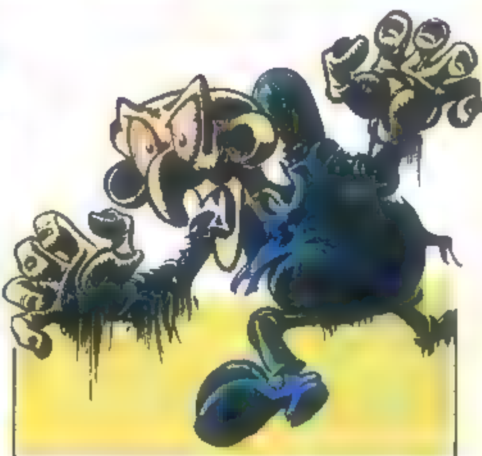

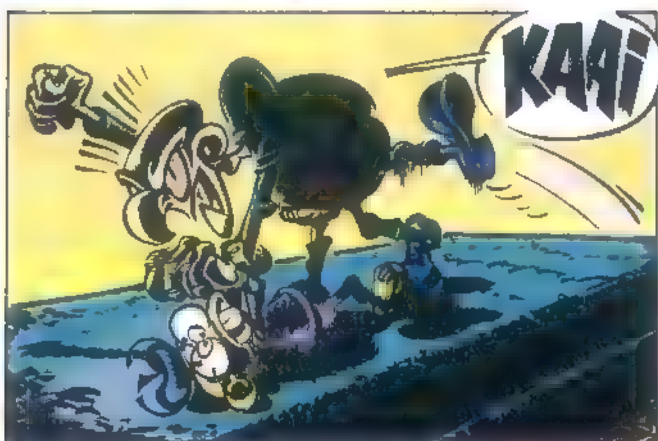

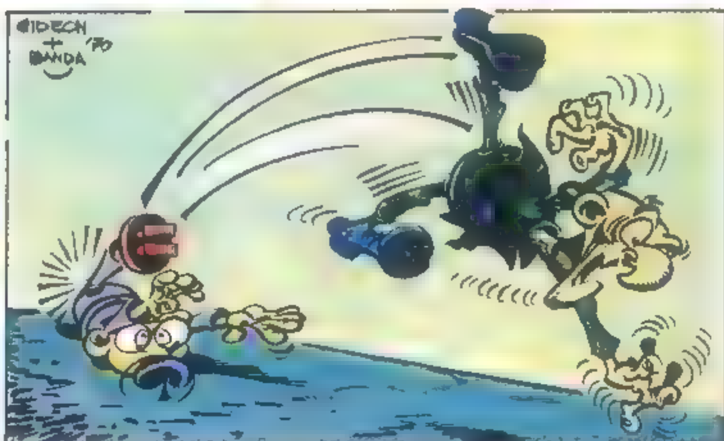
WORDT VERVOLGD

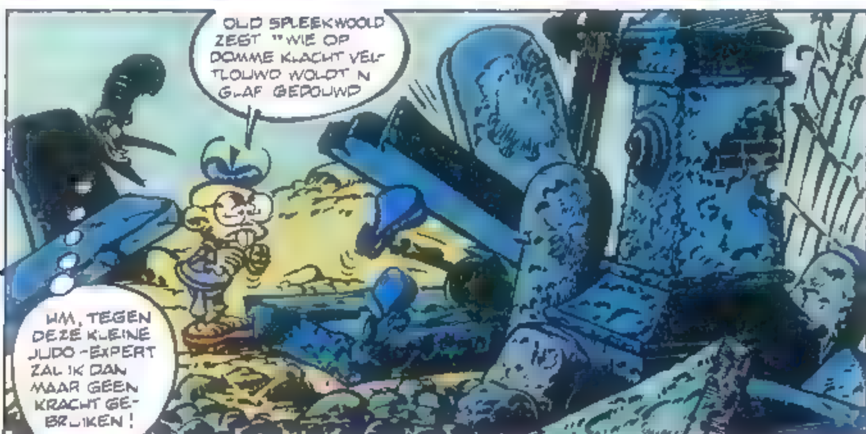
AMBROSIUS

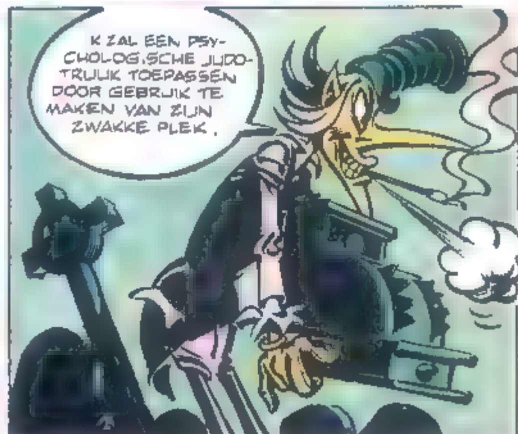

VOORUIT, MIJN BRAVE GERONIMO RUIM DAT KLEINTJE NU EENS NETJES OP

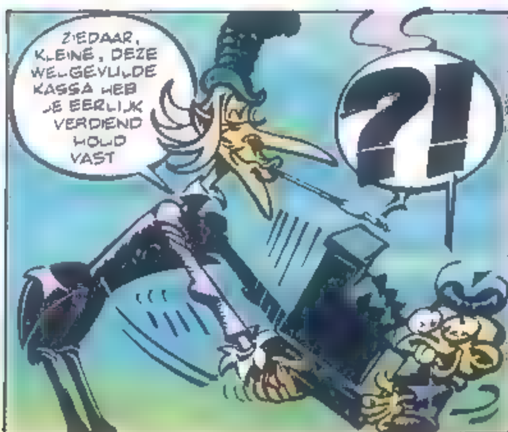

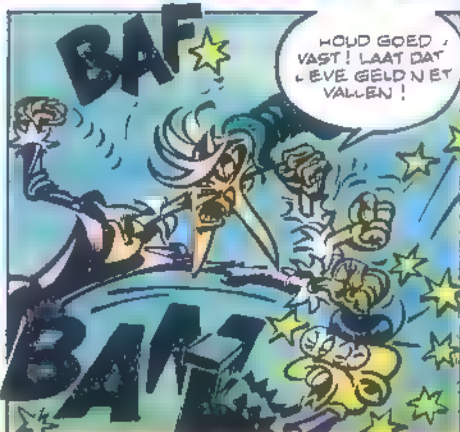

KAAI

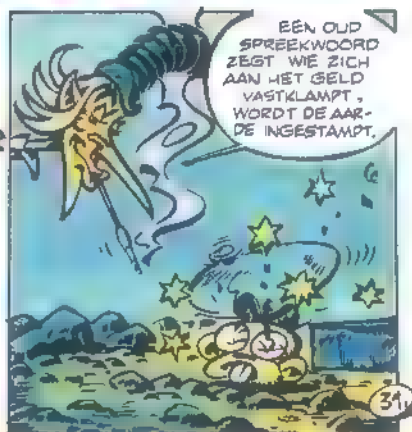

HM, TEGEN DEZE KLEINE JUDO-EXPERT ZAL IK DAN MAAR GEEN KRACHT GEBRUIKEN!
OLD SPLEEKWOOLD ZEGT "WIE OP DOMME KLACHT VEL-TLOUWD WOLDT N GLAF GEBOUWD

K ZAL EEN PSYCHOLOGISCHE JUDOTRUUK TOEPASSEN DOOR GEBRUIK TE MAKEN VAN ZIJN ZWAKKE PLEK.

ZIEDAAR, KLEINE, DEZE WELGEVULDE KASSA HEB JE EERLIJK VERDIEND HOUD VAST
?!

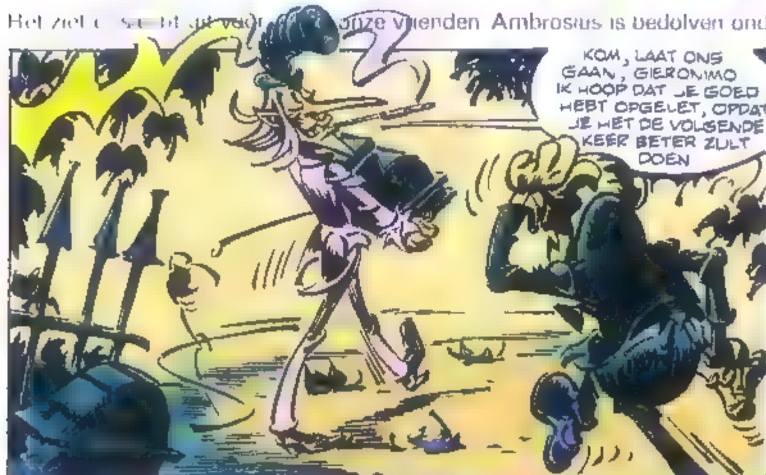

BAF
HOUD GOED VAST! LAAT DAT LIEVE GELD NIET VALLEN!
BAM

EEN OUD SPREEKWOORD ZEGT WIE ZICH AAN HET GELD VASTKLAMPT, WORDT DE AARDE INGESTAMPT.

en de HEKSEN

DOOR: GIDEON BRUGMAN
TEKST: L. HARTOG VAN BANDA

Het ziet er slecht uit voor onze vrienden. Ambrosius is bedolven onder een grafsteen en Gieronimo staat Hong Tong naar het leven

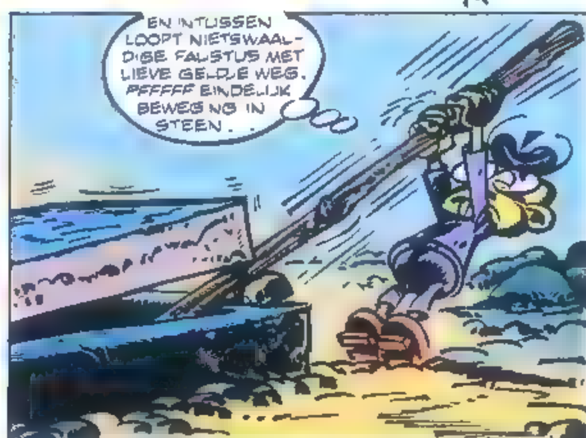

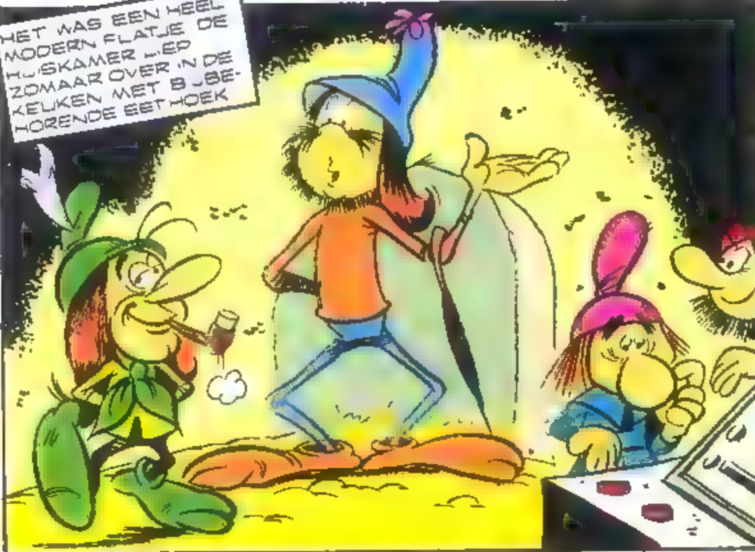

HONG TONG!

WORDT VERVOLGD

ER WAREN EENS VIER KABOUTERS EN DIE ZOCHTEN EEN HUIS OMDAT ZE HUN
OLDE HUIS DAT OP EEN BELANGRIJK PUNT IN HET DONKERE BOMENBOS
STOND, HADDEN VERKOCHT AAN EEN BANKINSTELLING EN DIE KABOUTERS
HADDEN TOEN WEL EEN BEHOORLIJK BEDRAG VAN DE BANK GEKREGEN,
MAAR GEEN NIEUW HUIS EN TOEN ZE OP ZOEK GINGEN NAAR EEN NIEUW HUIS
EN MERKTEN DAT ER IN HET DONKERE BOMENBOS WAT JE NOEMT WONING-
NOOD HEERSTE, WAS HET NATUURLIJK TE LAAT, WANT ONDERTUSSEN HAD
DIE BANK HUN OUDE HUIS AL HELEMAAL VERBOUWD EN WAAR EERST DE
KEUKEN WAS WAS NU HET LOKET VREEMD GELD MAAR WE MOETEN ER WEL
BIJZEGGEN DAT DIE KABOUTERS BEHOORLIJK KIESKEURIG WAREN WAT HUI-
ZEN BETREFT. ZE KONDEN EEN VOLLEDIG INGERICHTE VLIEGENZWAM
KRIJGEN, MAAR DIE STOND NAAST EEN STINKZWAM, DUS DAT DEDEN ZE
MAAR NIET EN OOK EEN EEKHOORNBROODJE ONDER EEN GELDERSE ROOS
KON HUN GOEDKEURING NIET WEGDRAGEN IN VERBAND MET DE TE KLEINE
HUISKAMER EN TOEN ZE NET BESLOTEN HADDEN OM DAN MAAR VAN AR-
REMOEDE IN EEN ELFENBANKJESFLAT TE TREKKEN. ZAGEN ZE HET..

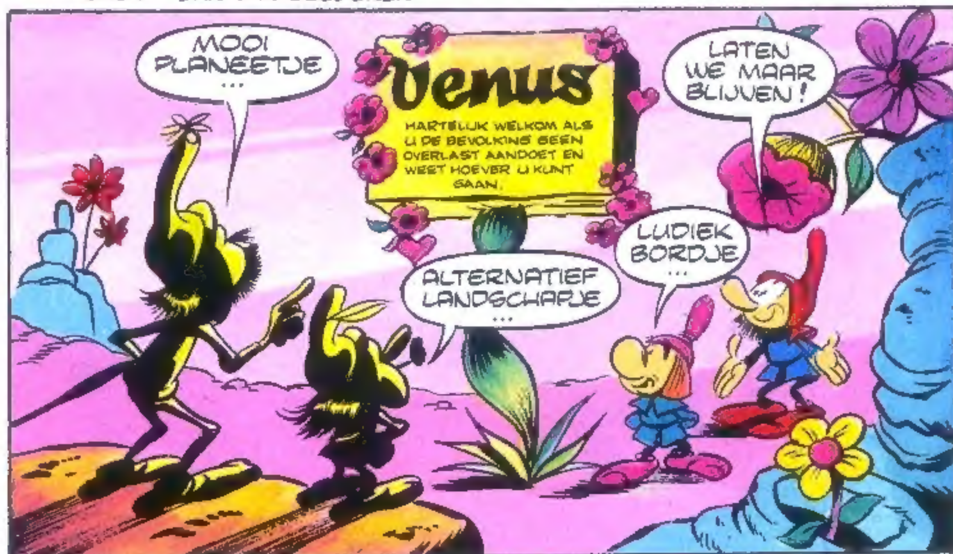

TEAM UITSTAPJE NAAR Venus

TEKENINGEN: HENK ALBERS TEKST: JAN VAN GELDEREN LETTERTEKENEN: RICHARDS STUDIO

DAT GEEN HUISJE WAS, MAAR EEN RAKET VAN HET TYPE BOLEET V...

ER WORDT GEFLUISTERD DAT DE KABOUTERS VLAK NA DE LANDING AL VEEL TE VER GINGEN...

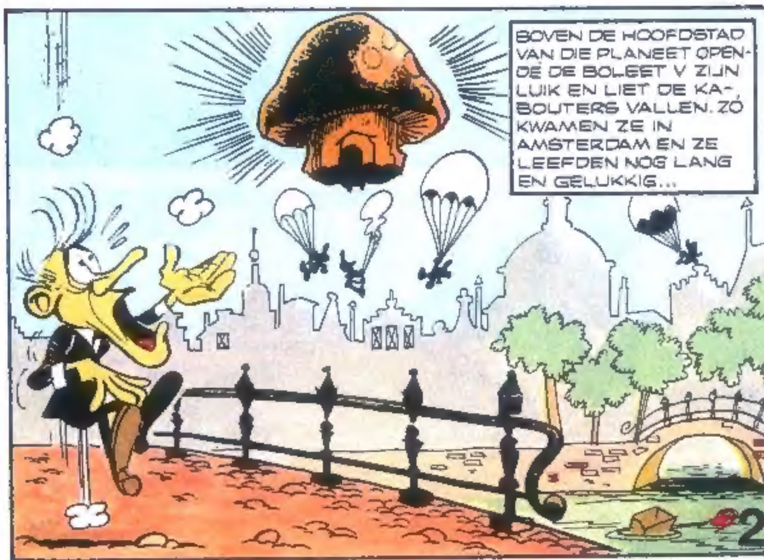
ZE ZOCHTEN SNEL HUN HUISJE WEER OP... DE JONGSTE DRUKTE WEER OP HET KNOPJE VAN HET SUDDERVLAMMETJE...EN DAAR GINGEN ZE...

OP HET VIDEOSCHERM BOVEN DE GRILL ZAGEN ZE EEN ALTERNATIEVE BEWONER VAN EEN VRIENDELIJKE ALTERNATIEVE PLANEET...

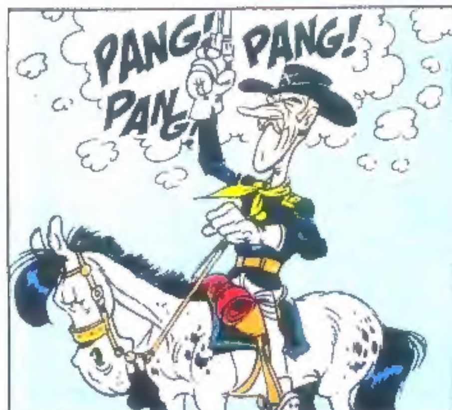

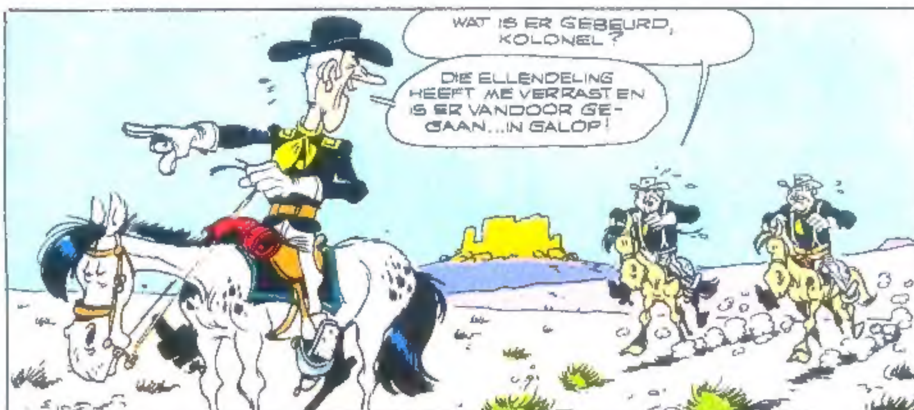
BOVEN DE HOOFDSTAD VAN DIE PLANEET OPENDE DE BOLEET V ZIJN LUIK EN LIET DE KABOUTERS VALLEN. ZÓ KWAMEN ZE IN AMSTERDAM EN ZE LEEFDEN NOG LANG EN GELUKKIG...

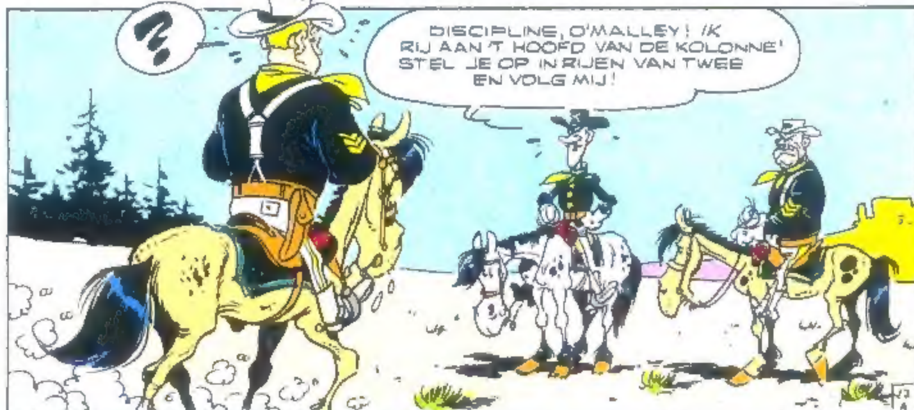
LUCKY LUKE

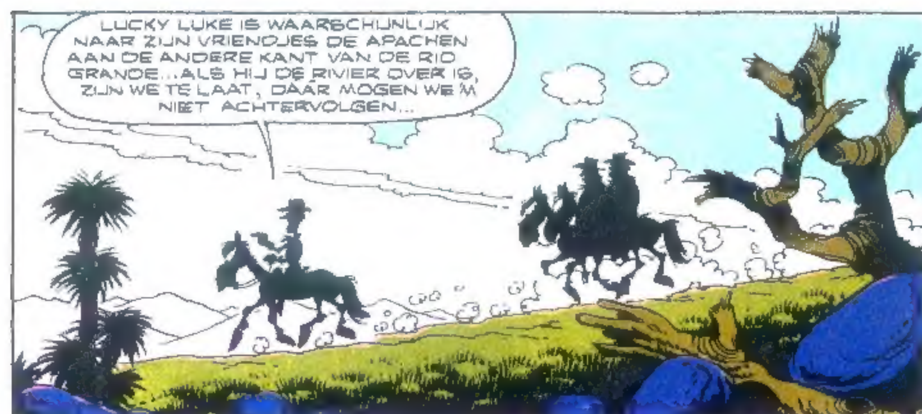
TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: MYRIAN GIANOTTEN

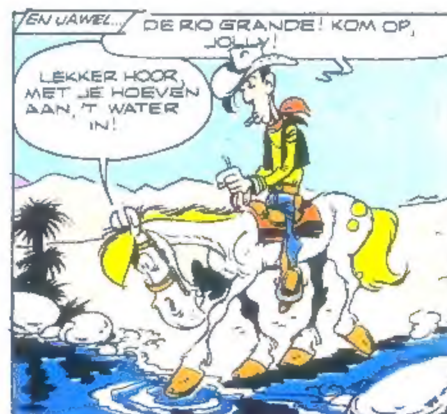

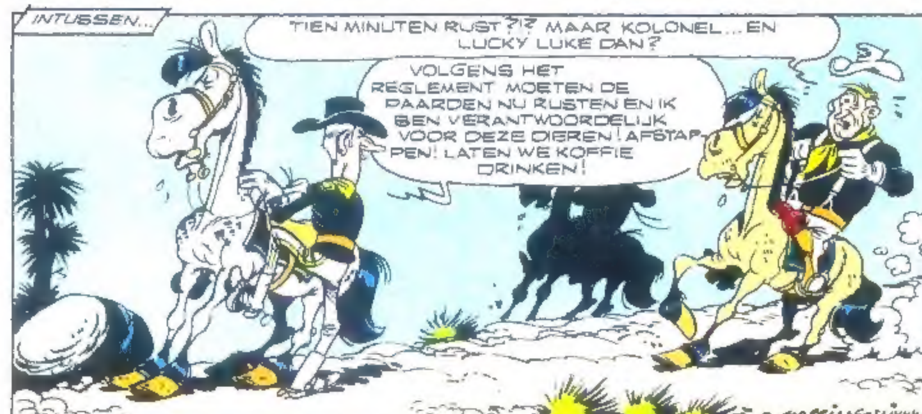

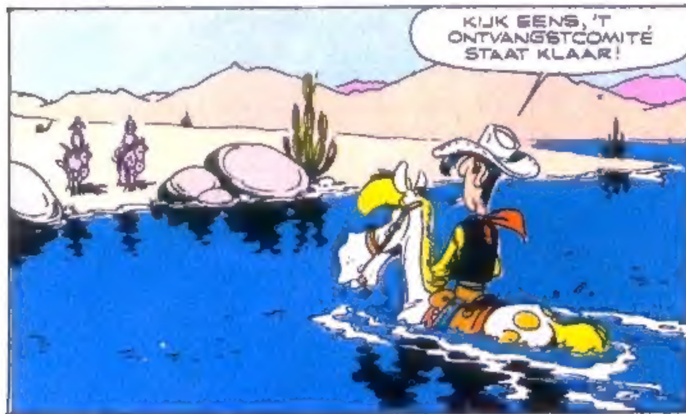

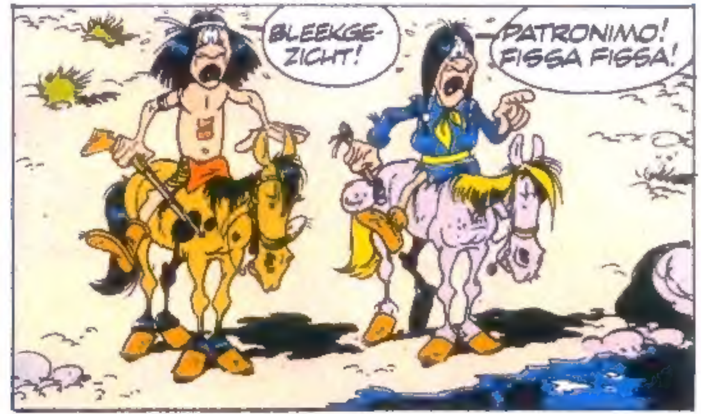

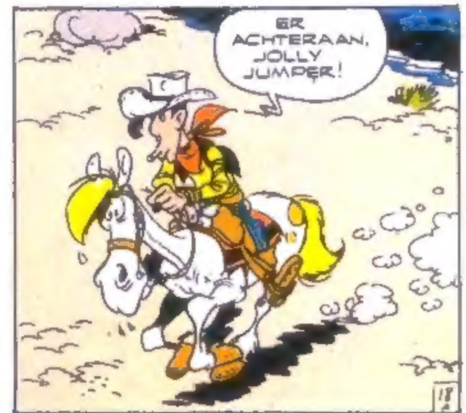
APACHE CANYON

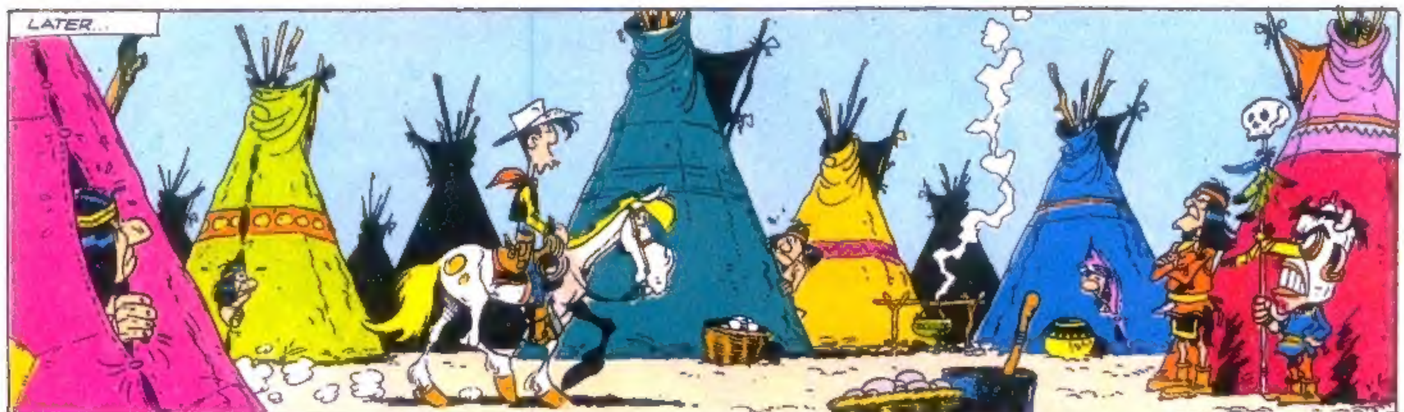
Tijdens zijn transport wordt Lucky Luke door de kolonel vrijgelaten om zijn geheime opdracht bij de Apachen uit te voeren...

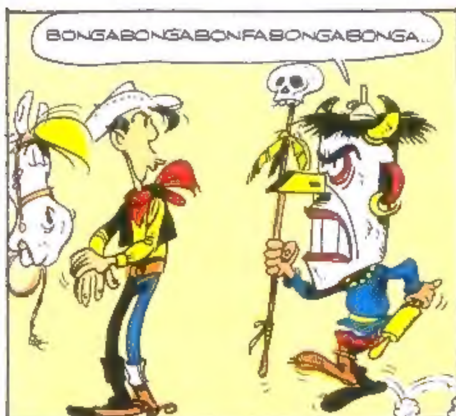
LUCKY LUKE

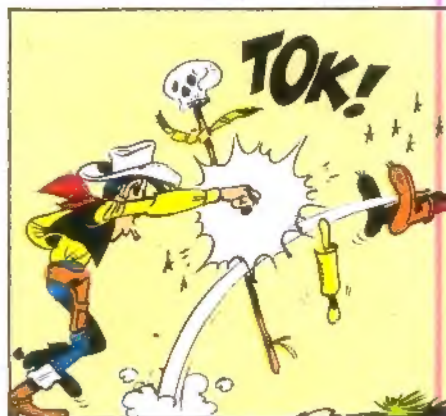
TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: MYRIAM GANOTTEN

APACHE CANYON

© Real Presse 1971

